

Oddelki avstrijskega vojaštva na Nemškem. V soteski v Vogezih se bije vroča bitka. Nemci vdrli skozi Luxemburg v Francijo.

FRANCOSKO VOJNO MINISTRSTVO JE PREPOVEDALO ČASOPISJU PRIPOBUČATI NATANČNA POROČILA O IZGUBAH. FRANCOZI SO BAJE ZASEDLI KOLMAR. NEMCI SO DOSPE LI V NAJLEPŠEM REDU V LUETTICH. KONCENTRACIJA NEMŠKE ARMADE. BITKA V JONSKEM MORJU. ZVEZE MED DUNAJEM IN PARIZOM PREKINJENE.

Avstrijci prodirajo.

AVSTRO-OGRSKI POSLANIK JE ZAPUSTIL PARIZ. OBSTRELJEVANJE ČRNOGORSKEGA PRISTANIŠČA BARA. — AVSTRIJSKA KRIŽARKA V ČRNOGORSKEM PRISTANIŠČU. SRBI SO NA NEKATERIH KRAJIH VDRILI V BOSNO IN HERCEGOVINO. K GLAVNEMU MESTU BELGIJE SO ZAPRETI VSI DOHODI.

Avstrijci na Nemškem.

London, Anglija, 10. avgusta. Rimski dopisnik Exchange Telegraph Co. je poslal danes iz Basela brzojavko, v kateri naznaja, da so avstrijske čete dospjele preko Bodenskega jezera v nemško ozemlje. Pri tem pride najprej v poštev prva divizija 14. avstrijskega armadnega zbora, ki šteje 30.000. Načeljuje ji nadvojvoda Josip Ferdinand Toskanski. Avstrijci se bodo sestali z Nemci pri trdnjavi Istein.

Rim, Italija, 10. avgusta.

Preko Bodenskega jezera se je prepletalo v Alzacijo osem avstrijskih polkov.

Francosi in Nemci.

Pariz, Francija, 10. avgusta. — Vojno ministrstvo je strogo prepovedalo poročati francoskemu časopisju o izgubah francoske armade. Iz tega se da sklepati, da na bojišču zmagujejo Nemci. — Nemški generalnemu štabu ni popolnoma nič znano, kje se nahaja glavna sila francoske armade. Sredi mesta je posebna pisarna, v kateri lahko izve mati za svojega sina, žena za svojega moža in otroci za očeta, če je ranjen, mrtel, ali se pa še nahaja med živimi.

Franci so po hudem boju zasedli prelaz pri Sainte Marie in pri Bonhome. Koliko vojakov je pri tej priliki padlo, ni nikomur znano. Nemci so obstreljevali nekateri francoski zrakoplov, ki je kmalo nato padel na zemljo. Pri zavzetju Muehlhausena so zaplenili Francozi veliko tovarno za zrakoplove. V bližini Altkircha so izgubili Francozi samo sto mož, dočim je padlo Nemcev več tisoč.

London, Anglija, 10. avgusta. Danes zvečer ob pol osmih je zahteval francoski poslanik na Dunaju svoje listine.

Pariz, Francija, 10. avgusta. — Danes se je utrdilo naznanilo, da so prekinjene vse zveze med Francijo in Avstro-Ogrsko. Francoski in nemški poslanik sta zapustila Dunaj oziroma Pariz. — Francoski zunanji urad je izdal sledeče uradno poročilo: — Če ravno je Avstro-Ogrska zatrdila, da se ne bo čisto nič umesavala v spor med Nemčijo in Francijo, je vseeno poslala svoje vojaštvo na Nemško. Vsled tega smo prisiljeni prekiniti zveze med Avstro-Ogrsko in pokličemo svojega poslanika nazaj.

Neko poročilo naznaja, da so zavzeli Francozi nemško trdnjavo Kolmar.

Nemci in Belgijci.

Belgijski konzul v New Yorku je podal večerj sledečo izjavo: — Nemci so zavzeli razen dveh vse belgijske trdnjave v bližini Luetticha. Belgijci so se v redu umaknili nazaj.

Poslanik je nato pristavil, da Nemci ne bodo oblegali Bruselja ampak bodo začeli prodirati naravnost proti Antverpenju.

Bruselj, Belgija, 10. avgusta. Poveljniki trdnjav v okolici Luetticha se sporočili, da so ostali še vsi drugi tako kot se biki. Neki

Francosi so prodrli do Luetticha in napadli Nemce od zadaj. Nemci so izgubili 8000 mož, dočim se jih nahaja 1800 v vojnem jetništvu.

(V Alzaciji se bo v kratkem vršila huda bitka, ki bo skoraj gotovo odločilna.

Bruselj, Belgija, 10. avgusta. Časopis "Le Soir" poroča sledeče: — V petek zvečer so začeli Nemci prihajati v trdnjavo Luettich. Prvi je dospel general Emich s svojim generalnim štabom. Gubernor je takoj nato zapustil mesto. V petek zjutraj je prišla k generalu posebna deputacija in ga naprosila, da bi ne bombardiral mesta. General je obljubil, da bo pustil Belgijce pri miru in pridržal člane deputacije kot talce.

Nemški vojak stanujejo po šolah in drugih javnih zgradbah, v privatnih hišah nimajo nobenega stanovanja. Prebivalci so bili tri dni skriti v kletih in so se prikazali na ceste šele tedaj, ko jim je poveljnik zagotovil, da se ne bo nikomur nič žalega zgodilo.

Bruselj, Belgija, 10. avgusta. Vsi dohodi, ki vodijo k mestu Luettichu so dobro zastraženi. Straže bodo skoraj gotovo še ojačali, ker se približujejo mestu vojni oddelki nemških ulancev. Vojno ministrstvo je izdalo proklamacijo, v kateri pravi, da se bodo smatralo vsakega Avstrijca in Nemca, ki noče prostovoljno zapustiti mesta, vojnimi špijoni. Odkar je bilo proglašeno vojno, stanje se arretiralo že nad 2000 špijnov. V armado je vstopilo 40.000 prostovoljcev, katere so razdelili na dvanajst regimentov po 2000 mož. Med Parizom in Bruseljem se zopet vrši železniški promet.

Nemci in Rusi.

Petrograd, Rusija, 10. avg. — Ob ruski meji so se začele zbirati nemške čete v regimente; do sedaj so bile precej razkropljene in niso imele nobenega vrhovnega poveljstva. Nemci so zavzeli več vasi. Razen malih spopadov, se ni vršil še noben resen boj. Nemški zrakoplovi rekonisirajo okolice mesta Kowna, ki leži ob izlivu reke Visle v Njemen.

Avstrijci in Srbi.

Pariz, Francija, 10. avgusta. — Časopisje naznaja, da so prodrla srbske prednje straže do Višegrada v Bosni. Avstrijci, ki so izgubili 20 mož in dva častnika, so se morali umakniti nazaj.

Niš, Srbija, 10. avgusta.

Avstrijska artilerija je zadnja dva dni neprenehoma obstreljevala Belgrad. V mestu je poškovanih več poslopij. Na več krajih je izbruhnil požar. S tem da so Srbi vdrli v Bosno, so stopili v ofenzivo. Dosedaj niso imeli še nobenih posebnih uspehov, če bo pa tako naprej, preti Avstriji iz Bosne precejšnja nevarnost.

Črnogorsko vojaštvo je zasedlo Spico, Pahrovico, Buduo in Ne-taliko.

London, Anglija, 10. avgusta.

Boko Kotorsko, pa niso napravili nobene škode.

Niš, Srbija, 10. avgusta. — Ameriški konzul je zapustil mesto.

Skozi Luxemburg.

Bruselj, Belgija, 10. avgusta. Nemci so začeli skozi Luxemburg prodirati v Francijo. Vas Merl so tako opustošili, da se skoraj nič več ne pozna, kje je stala prej kaka hiša. Na nekaterih mestih se je morala nemška kavalerija umakniti nazaj.

Dinar, Francija, 10. avgusta. Francozi so obkrožili severno od tukaj oddelek nemških ulancev.

Razne vesti.

London, Anglija, 10. avgusta. Neka brzojavka iz Bruselja naznaja, da je Nemčija pričela z mobilizacijo nadaljnjih milijon mož, katere bo poslala v Francijo. K tem spadajo vsi črnogojniki.

Včeraj je dospelo v New York poročilo, ki naznaja, da imajo Angličje Angleški prekop severno od Antverpena čisto pod kontrolo. Kakor hitro pade trdnjava Namur, se bo vršila med Nemci in Francozi strašna bitka.

Italija, 10. avgusta. — V Italiji se nahaja kakih 6000 Amerikancev, ki ne morejo domov. Kot se govori, bodo odpotovali v sredo s parnikom "Principe Undine".

Zeneva, Švica, 10. avgusta. — V Švici je nad 15.000 angleških in ameriških letovnikov. Vlada je zaplenila vse avtomobile ker jih bo v službo vojne zelo potrebovala. Potniki, ki nameravajo zapustiti deželo, se morajo par dni prej javiti pristojni oblasti.

Petrograd, Rusija, 10. avg. — Ker je prekinjena vsa železniška in brzojavna zveza so se začeli Amerikanci zelo bati za svoje ljudi na Ruskem. Diplomati in zastopniki konzulatov si na vse moguče načine prizadevajo, da bi spravili v Rusijo živeče Amerikance v kako pristanišče, od tam pa nazaj v Ameriko. Z nemškimi in avstrijskimi podaniki v Rusiji postopajo Rusi kot z vojnimi ujetniki. Vsi za vojaščinu sposobni inozemci se nahajajo v zaporih.

Cape May, 10. avgusta. — Sem je dospel poročnik zvezne mornarice Wartman, ki se bo prepričal, če izpolnjuje tukajšnja štacija za brezlični brzojav predpise nevarnosti.

Neki avstrijski diplomat se je izrazil: — Če Francozi premagajo Nemce, bo imel ta poraz tudi za Avstrijo zelo slabe posledice. Mi nismo poslali samo 40.000 mož v Alzacijo, kakor poročajo časopisi, ampak poslali smo jih 200.000. Ravnotoliko se jih nahaja ob ruski meji. Zemlja je v Galiciji precej hribovita, valed česar se lahko postavijo Avstrijci desetkrat močnejšemu sovražniku nasproti. Naša tretja armada se nahaja ob srbski meji. Avstrija je mobilizirala vsega skupaj dva milijona vojakov. Žrtve bodo velikanske, zmagati pa morajo.

V jonskem morju se je vršila velika pomorska bitka.

Rim, Italija, 10. avgusta. — Iz Taranto se poroča:

Celi dan je bilo čuti v jonskem morju ginenje topov. Poroča se, da je prišlo avstrijsko brodovje v stik z angleškim in francoskim ter da se je razvila velika pomorska bitka.

Pariz, Francija, 10. avgusta. — Kabelgram iz Malte poroča, da je glasom obvestila neke trgovske ladje francosko in angleško brodovje zapleteno v veliko bitko z avstrijskim brodovjem, broječim 31 ladij.

Avstrija in Nemčija hoteta baje zagospodovati na Balkanu.

Rim, Italija, 10. avgusta. — Oficiozna "Tribuna" je baje napotila izdajo takozvane "bele knjige", iz katere je razvidno, da sta Avstrija in Nemčija izvajali vojno z namenom, da razširita svoje gospodstvo nad Balkanom. Knjiga je povzročila velikansko senzacijo.

Iz uradnih listin je razvidno, da je Avstrija napovedala Srbiji vojno ne da bi se brigala za svoje zavezništvo Italijo. (Poročilo je iz italijanskega vira ter se zreali v njem nazirahje Italijanov. Opom. ured.).

"Tribuna" pravi, da sta Nemčija in Avstrija "izdali" Italijo ter da bi vsaka izprememba na Balkanu oškodila italijanske interese.

Rim, Italija, 10. avgusta. — Kralj Viktor Emanuel se je vdeležil danes dolgega posvetovanja, pri katerem so bili navzoči general Cardona, načelnik italijanske generalnega štaba; Grandi, vojni minister; Porro; Caneva D' Alessandri, Tassoni ter admiral Bettolo in Viale.

Poroča se, da bo italijanska vlada izdala besedilo dogovora triplete (Francije, Anglije in Rusije), da dokaže, da je italijanska vlada ravnala dobro in povsem pravilno, ko je proglasila svojo nevarnost. Avstrija in Nemčija sta baje prekršili določbe prvotne pogodbe trozvezne ter je Italija povsem opravičena, da vstaja pri svoji nevarnosti.

Ancona, Italija, 10. avgusta. — Poveljnik nekega parnika, ki je dospel v tukajšnje pristanišče, je sporočil, da je srečal v morskini Otranto oddelek avstrijskega brodovja, ki je plul s hitrostjo 20 vozlov na uro v smeri proti Sredozemskemu morju.

Glasom izpovedi tega kapitana so bile vse ladje pripravljene na boj. Avstrijske bojne ladje imajo baje povelje, da se združijo z nemškimi, ki se nahajajo v Sredozemskem morju.

Obstreljevanje Bara.

Rim, Italija, 10. avgusta. — Parnik, ki je prišel v Ancono z albanske obali, je sporočil, da je oddelek avstrijske mornarice včeraj obstreljeval Bara, črnogorsko pristanišče. Priznalo se je, da je italijanskemu konzulatu in nekemu hotelu, drugemu pa je mesto popolnoma razrušeno.

S Krfa se poroča, da se je vr-

pomorska bitka. Posameznosti niso znane. Ako ne varajo vsa znamenja, se je avstrijsko brodovje že združilo z nemškimi, ki se je nahajalo v veliki nevarnosti.

Kolera v avstrijski armadi.

List "Secolo" je dobil iz Niša brzojavko, v kateri se glasi, da se je pojavila med avstrijskimi četami na srbski meji kolera, ki je zahtevala dosedaj že številne žrtve.

Interesanten spopad med italijanskim kraljem in poslanikom Duca d' Avarna.

Poroča se o interesantnem pogovoru med italijanskim kraljem in poslanikom na avstrijskem dvoru, Duca d' Avarna. Slednji je bil prišel v Rim s posebno poslanico cesarja Franca Josefa ter ga je baje sprejel kralj Viktor Emanuel z besedami: "Mi dica, E ella lo ambasciatore dell' Imperatore d' Austria o quello del Re d' Italia?" (Povejte mi. Ali ste vi poslanik avstrijskega cesarja ali oni italijanskega kralja?)

Iz te pikre opombe je razvidno, kako razpoloženje vlada v italijanskih odločujočih krogih.

Izgon ravnatelja parobrodne družbe.

Hamburg, Nemčija, 10. avg. — Poroča se, da se je izgnalo iz Nemčije ravnatelja Hamburg-Amerika parobrodne družbe, Balina, ker je baje preveč simpatiziral z Anglijo. (To vest je treba sprejeti z veliko rezervno, dokler ne pride oficijelno poročilo. Balin je osební prijatelj nemškega cesarja ter ni nikdar slovel kot prijatelj Anglije, že z ozirom na njegov posel.

Holandski rezervisti.

Na krovu parnika "Rotterdam" je zapustilo večerj New York 500 holandskih rezervistov, ki so se oglašili k vojaški službi.

Veliko francoskih rezervistov pričakuje z nestrpnostjo odhode parnika "Rochambeau", ki bo odplul v sredo iz New Yorka.

Na avstrijskem in nemškem konzulatu je vsaki dan vse polno ljudi, vendar pa ni nobene prilike, da bi prišli v stari kraj.

Črnogorci v Skadru.

Rim, Italija, 10. avgusta. — Sem dospela poročila pravijo, da so udri Črnogorci v Skader ter s tem zavzeli mesto, katero so izgubili tekot balkanske vojne.

Zaplenjenje ruskega parnika.

Tokio, Japonska, 10. avgusta. Nemško brodovje, ki se nahaja v utrjenem pristanišču Hsing-Tau, je zaplenilo ruski parnik "Ris-san", na kojega krovu se je nahajalo veliko angleških podanikov. Na stotine trgovskih parnikov je pribežalo v nevtralna japonska pristanišča, da najdejo zavetja pred nemškimi križarkami. Vsled operacij nemških bojnih ladij trpi tudi japonsko parobrodstvo. Listi objavljajo poročila, da namerava vlada Združenih držav odposlati v japonsko vodovje par bojnih ladij, ki naj bi varovale interese ameriških državljanov.

Avstrijska parnika zaplenjena.

Antwerpen, Belgija, 10. avg. — V tukajšnjem pristanišču so zaplenili avstrijska parnika "Zora" in "Prasattus".

Sufragette na prostem.

London, Anglija, 10. avgusta. V poslanski zbornici je izjavil minister za notranje zadeve, Mr. Kenna, da je odredil kralj Jurij oprostitev vseh sufragetk, ki se nahajajo sedaj v angleških ječah.

Kakor hitro se je razširila ta vest, so izjavile sufragette, da bodo odsej opustile bojevitost metode ter da se bodo vzdržale vseh nasilnosti. Ministrski predsednik Asquith je objavil, da se bo odpuščilo vse jetnike, ki se bali v zadnjem času obsojeni radi stav-

Vojno pravo v Švici.

Republika Švica se boji, da bi nemške ali francoske čete ne prekršile nevtralnosti.

Washington, D. C., 10. avg. — Nadomestujoči poslanik Združenih držav v Švici Huebner je sporočil državnemu departmentu, da je bilo v Švici proglašeno vojno pravo.

Francoske in nemške čete 2. grožajo nevtralnost Švice s svojimi vojaškimi operacijami v bližini Basela. Švicarski rezervisti, ki se muče v Združenih državah ter se hočejo vrniti domov, morajo potovati preko francoskega ozemlja.

Posredovalni poskusi Združenih držav.

Washington, D. C., 10. avgusta. Štiri velesile, Anglija, Avstrija, Francija in Rusija, so potrdile sprejem posredovalnega predloga predsednika Združenih držav, Wilsona. Izjavile so le, da se zadržujejo za ponudeno posredovanje da se pa ne bodo poslužile za sedaj posredovanja.

Tajnik Bryan je sprejel danes poročilo Švedske, da bo ostala nevtralna.

Dosedaj se ni moglo rešiti vprašanja, katerega je stavila Kitajska glede vojskovanja na daljnem istoku. Združene države ne morejo v tem oziru ničesar opraviti.

Veliko presenečenje je povzročila tukaj vest, da mobilizira Japonska svojo mornarico. Vezana je s pogodbo, da bo pomagala Angliji v slučaju, da bodo ogroženi interesi slednje v Aziji.

Položaj Amerikancev se je izboljšal.

Washington, D. C., 10. avgusta. Vsled tega, ker je odšla ameriška ladja, obložena z zlatom, v Evropo, se je položaj Amerikancev, ki so zaostali v Evropi, zelo izboljšal. Banke bodo sedaj mirno sprejemale kreditna pisma Amerikancev.

Glasom poročila konzulatov in poslaništev napreduje koncentracija Amerikancev zelo dobro ter je upati, da se jih bo v najkrajšem času spravilo domov.

Državni departmet je bil danes neprestano v zvezi z Berlinom preko Kodanja. Poslanik Gerard je sporočil vladi, da so vsa nemška pristanišča podminirana ter da morajo biti parniki vsled tega zelo oprezni.

Nadaljna pomoč za Amerikance v Evropi.

Washington, D. C., 10. avgusta. Vojno ladjo "Maine" se je ustavilo v Gibraltarju ter se jo bo najbrž uporabilo za pomoč Amerikancev, ki se mudijo v Evropi.

Ameriške bojne ladje za Turčijo.

Carigrad, Turčija, 10. avgusta. Po celi turški državi je bilo proglašeno vojno pravo. Henry Morgenthau, ameriški poslanik, je naprosil zvezno vlado, naj odpošlje bojne ladje v varstvo ameriških državljanov.

PRETRGANA POŠTNA ZVEZA Z AVSTRIJO IN NEMČIJO.

Poroča se, da je pretrgana poštna zveza med Združenimi državami in Avstro-Ogrsko in Nemčijo. Vsled tega je najboljšje, da se sploh ne pošilja nobenih pisem v stari kraj, ker bi itak ne prišla na pristojno mesto.

NAŠLO SE JE VEČJO SVOTO DENARJA.

V Conemaugh, Pa., se je našlo v Commercial hotelu krog 10. junija večjo svoto denarja.

Ako je kateri Slovenec izgubil ta dehar, naj se nemudoma obrne na lastnika hotela, Wm. H. Barnhard, Commercial Hotel, Main St., Conemaugh, Pa.

Podraženje živil vsled evropske vojne.

Vsa živila so postala dražja vsled splošne vojne v Evropi. Onemogočeni izvoz.

POSVETOVANJA BORZ.

Borze in trgovske zbornice se posvetojejo. V pristaniščih se kupi blago.

Velike ameriške banke in trgovska podjetja skušajo na vsak način zlmiti blokado, ki onemogoča vse trgovsko poslovanje v deželi.

V trgovski zbornici mesta New York so se vršila večerj dva posvetovanja ter istotako v produktivni bombazni borzi. Splošno se je sklenilo, da je treba najti izhoda, da se spravi na pristojno mesto blago, ki se kupi v pristaniščih. Na milijone bušjev pšenice, bombaža in drugih izdelkov in pridelkov leži v pristaniščih Združenih držav ter čaka prilike, da se jih povede v inozemska pristanišča.

Za četrtek je sklicana posebna seja tukajšnje trgovske zbornice, na kateri se bo sklenilo, da se ztopi v zvezo z zakladniškim departментом v Washingtonu.

Posebno zanimanje vlada glede zavarovanja na morju. Angleška vlada je izjavila, da so veljavna je zavarovanja za blago, ki plove pod angleško zastavo in ki je namenjeno v pristanišča držav, ki niso zapletene v vojno.

Pomen tega obvestila leži v tem, da je angleški kanal popolnoma varen pred nemškimi vojnimi ladjami ter da se vsled tega lahko odpošlje pšenice v Antwerpen. Ladja mora seveda pluti pod ameriško zastavo.

Proti cenzuri.

London, Anglija, 10. avgusta. Irski nacionalci T. P. O. Conor je danes zopet ostro napadal vlado, ker je uvedla nad časopisjem tako strogo cenzuro. V prvi vrsti zahteva, da naj vlada prideli oddelku za cenzuro nekaj izkušenih žurnalistov. Vladni zastopnik mu je odvrnil, da je cenzuro uvedlo vojno ministrstvo in da tega sklepa ne more nikdo ovreči.

Fond za Rdeči križ.

Washington, D. C., 10. avg. — Takoj kot je izbruhnila v Evropi vojna, so začeli Amerikanci zbirati prostovoljne prispevke za Rdeči križ. Mrs. Redfield Proctor je darovala sama \$2000. Danes imajo ženske veliko posvetovanje, na katerem bodo sklepale, kaj naj store, da se bo nabrala kolikor mogoče velika svota v ta človekuljni namen. Mrs. Redfield Proctor je vdova po pokojnem senatorju iz Vermonta.

Canadska pristanišča zaprta.

Ottawa, Canada, 10. avgusta. Mornariški minister je odredil danes, da se mora zapreti pristanišči Montreal in Quebec. Vsled tega je moralo ostati veliko parnikov pri Father Point. Vojaške oblasti so dale prevesti v Quebec veliko oblegovanih topov.

POZOR POŠILJATELJEM DENARJA!

One, ki žele poslati domov denar, obveščamo s tem, DA POD NOBENIM POGOJEM ne odpošljamo DO PREKLICA denarja v staro domovino. Nobena banka v New Yorku ne dela kupčij in radi tega smo TUDI MI USTAVILI POSLOVANJE. KAKOR HITRO SE RAZMERJE BOLJŠAJO, BOMO OBVESTILI ROJAKE PO TOM ČASOPISU.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of business of the corporation and
addresses of above officers:
23 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Čelo leto velja list za Ameriko in
"Canado" \$3.00
"pol leta" 1.50
"pol leta za mesto New York" 4.00
"pol leta za mesto New York" 2.00
"Evropa za celo leto" 2.50
"pol leta" 1.25
"četrtletje" 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenrednih nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne
prišteje.
Denar naj se blagovoli pošilja po
Money Order.

Pre spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejane
kvalitete naznani, da hitreje
najdemo naslovnik.

Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:

"GLAS NARODA"
23 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4287 Cortlandt.

Duh demokratizma.

Zgodovina človeštva je sestav-
ljena iz nasprotij. Danes se po-
nasamo z veliko, mogočno kultu-
ro, a gojimo obenem instinkte
(nagone), katerih se je človeštvo
že v davnih časih iznebilo in ki
se pojavljajo kot nekaj atavizem
(prekinjena dednost) v sedanjem
času.

Človeštvo je živelo sprva v ple-
menih, ki so bila ločena drug od
druga. Najmočnejši in duševno
najbolj razviti član se je polastil
gospodstva ter je ukazoval dru-
gim. Ko je dospelo ljudstvo na
višjo stopnjo izobrazbe in sploh
kulture, se je cela stvar predru-
gačila. Ljudstvo je hotelo vladati
samo. Po svojih izvoljenih za-
stopnikih je določilo, kaj naj bo
zakon, kaj naj se opusti, kaj do-
voli. V takratnih časih je dosegla
demokracija svoj višek.

Pri bojevitih narodih pa se je
razvila še druga oblika vlade.
Kdor je bil najmočnejši v vojni,
najbolj izkušen voditelj, ta je bil
izbran knezom, vladarjem, a sa-
mo za njegovo osebo. Ljudje niso
poznali in tudi ne priznavali prin-
cipa podedovanja zadobljene ča-
sti in dostojanstva.

Princip podedovanja se je po-
javil šele pozneje za stalno, po-
tem ko so dobili dotični knezi in
vladarji židostno moč v roke, da
so si upali kljubovati volji nara-
da. Opirali so se na izurjeno,
njim zvesto armado in narod je
moral molčati, vkovan v spone
dednega monarchizma.

In naj je sin kakega vladarja
še tak tepec, še tako duševno za-
ostal ali pa pokvarjen, — on do-
seže časti in vso oblast ter odlo-
čuje o usodi podrejenega mu na-
roda.

Kako brezumna, da, naravnost
zločinska je ta uredba, je razvid-
no iz katastrof, ki se porode iz te-
ga stanja. Vladarji napovedujejo
v svojem lastnem interesu vojno.
Njim se ne gre za blagor ljud-
stva, ne za onega države. Gre jim
edinele za oblast, za moč, katero
skušajo ohraniti sebi in svojim
potomcem.

Narod pa gleda vse to, krvavi
in molči. Vse to se mu je v glavo,
da je kralj "po božji milosti".
Večjega sakralizma (oskranje-
nja svetosti) se ne more napra-
viti kot v slučaju, da se izreče ali
zapiše take besede. Kralj ali ce-
sar ni po božji milosti, ampak po
neumnosti in nevednosti naroda,
ki vkloni svoj tilnik pod jarem
tirana.

Najhujše razžaljenje človeške-
ga dostojanstva in samoodločbe
naroda pa sta zagrešili še hči nem-
škega cesarja in žena "kronprin-
ca", ki sta se dali slikati v voja-
ški uniformi ter izjavili, da poj-
deta v "voj".

V časih, ko krvavi nemški na-
rod in z njim francoski, ruski,
slovenski in katerikoli v Evropi,
ko gine družinica na tisoče, ko
vsi, mnogobrojni mladi, ki
družinski očetov, ženini-
vo so odtrgani od najde-

kar imajo na svetu, si upajo ti
držni babnici, brez človeškega
čuvstva, krvavo norčevati iz lu-
di, ki mrejo, — ne za domovino,
— ampak za interese posameznika.
Obležajo se v vojaške uniforme
kot pustne šeme, narod pa krvavi
na bojnih poljih in ne ve, zakaj
in kako.

Prišel bo čas in morda še kma-
lu, ko se bodo narodom odprla
oči, ko bodo izprevideli, da so le
slepo orodje v rokah par brez-
vestnih družin, katerim ni nič
svetega, ki ženejo narode v pro-
past, ki si grade prestole na trup-
lih onih, ki so jim udani in jim
po otročje zaupajo.

Čim hujše bo sedanje klanje,
tem večje bo spoznanje in napo-
čila bo zora novega dneva.

Zavladal bo duh resničnega
demokratizma.

Dopisi.

Ralphon, Pa. — Kot je že se-
daj navada po Ameriki, se tudi
pri nas zelo slabo dela. Nti toliko
ne zaslužimo, da bi mogli iti na
vojno na Ruse in Srbe. No, sicer
bi bili pa prokleto neumni, če bi
hodili kar tako za prazen nič
streljati drug drugega. Boljše je,
če si naročimo par sodčkov piva
ter povabimo vse rojake od blizu
in daleč, kakor tudi člane dru-
štva sv. Barbare št. 35 na piknik.
To bo gotovo boljše kot staro-
krajске neumnosti. Torej, dragi
rojaki in prijatelji, pridite v o-
bilen številu in se vdeležite te
naše veselice. Vrši se v društveni
dvorani. Pozdravi! — Josip Set-
nišek.

Radley, Kan. — Naznanjam
vam, da smo tukajšnji samei pri-
redili pred kratkim veselico, ki
je še precej dobro uspela. Čisti
dobiček \$25 smo poslali odboru
za slovenske štrajkarje v Pueblo,
Colo. Upamo, da bodo kaj sporo-
čili, ko bodo sprejeli. Dne 31. ju-
lija je potekla pogodba med pre-
mogarji in delodajalci. Gospo-
darji so nas silili, da bi še en me-
seč delali, mi pa nismo hoteli in
smo zaštrajkali. Nikdo ne ve, ko-
liko časa bo trajala stavka. Stav-
kajo tudi uslužbeni električne
železnice. Nekaj sem slišal, da so
v Coloradu začeli mali premo-
govi obratovati, zato bi pa prosil
tamošnje rojake, da bi kaj sporo-
čili. Na društvenem polju dobro
napredujemo; imamo pet pod-
pornih društev, spadajočih k raz-
ličnim zvezam in jednotam. To-
liko za danes, pa drugi kaj več.
Frank Tonin.

Northone, Minn. — Danes ni-
mam nič kaj veselega sporočiti,
pač pa žalostno vest, da je umrla
družini Urnavec (?) sedemletna
hčerka. Bolehala je na živeli.
Zdravili so jo različni zdravniki,
pa ji ni mogel nobeden pomagati.
Pokopali smo jo na katoliškem
pokopališču. Sladko počivaj, dra-
ga deklica! — Poročevalce.

Ekcalaka, Mont. — Večkrat čit-
am kak dopis iz naše naselbine,
pa se mi vsi zdijo malo prepo-
vršni. Sklenil sem nekoliko po-
jasniti, kako je s homesteadi.
Svet je res čist, toda zemlja je
zelo težka za orati. Brez štirih
konj človek ne more veliko opravi-
titi. Nadalje stane tudi orodje
veliko, tako da se z malim denar-
jem ne da ničesar doseči. Mi im-
amo po 230 akrov sveta, pa letos
ne bo nič kaj obrodilo, ker je vse
vzela vročina. Oni, ki se bavijo
z živinorejo, lažje izhajajo kot
poljedelci. Zato svetujem roja-
kom, da naj ne pridejo kar tako
na slepo srečo sem, ampak naj se
najprej prepričajo, kako da je.
Jaz sem se dobro opeknel, zato pa
ne želim, da bi se še kdo drugi.
Delo se zelo težko dobi. Če je do-
bra letina, pa se še kaj zasluži,
letos pa ne bo nič. Pošta je celih
dvajset milj od tukaj. Če ne bo
drugeče, bomo morali v par letih
oditi zopet s trebuhom za kru-
hom. Pozdravi vsem zavednim
Slovencem širom Amerike. — Ja-
nez Birtič.

Portland, Ore. — Dne 2. avgu-
sta se je oročil rojak Peter Stru-
žnik z gospodično Marijo Savine.
Ženitovanje smo obhajali na ne-
vestnem domu. Da smo se izvrst-
no zabavali, mi ni skoraj treba
omenjati. Kako smo se pa domov
vozili, rajši ne povem, ker bi se
nam smejali. Novoporočencema
želimo obilo sreče v zakonskem
jarnu. Prepričani smo, da bo go-
spa Štokljia večkrat gneznila na
njihovem domu in jima pustila
kakega kričasa. Pozdravi! — Na-
ročničnik.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI
SLOVENSKI DNEVNIK V ZDA-
ŽEVAN.

Udovica.

— Povest iz 18. stoletja —
— Napisal I. E. Tomič.

(Konec.)

Potrj se šel Zana za komisijo,
ki je vse točno popisala. Zana je
videl, da je sedaj odzvonilo nje-
govi oblasti in da nima nič več
priložnosti, da obogati s tujim
blagom.

V kuhinji so dobili Gito, ki je
prala perilo z deklami. Komaj so
jo spoznali. Bila jo je sama kost
in koža, lasje napol osiveli, obraz
in čelo poln gub.

Opazivši asesorja, je dela Gita
robee na oči ter se spustila v jok.
"Milostiva", je prišel asesor v
veliki zadregi, "ali je možno...
Ne verujem lastnim očem..."

Gita je molčala ter prikimala
z glavo.

"Tako ravnote vi z ženo, ki se
je imate vse zahvaliti?" je za-
vil asesor nad Zano, ki je stal
za njegovim hrstom. "Kaj je za-
njo tako težko delo? Sram vas
bodi!"

Asesorja je to tako razjezilo,
da je prijel Gito za roki ter jo
odvedel v gorenje sobe.
"Pojdite gori v sobe", je re-
kel s pomilovanjem, "tu ni pro-
stora za vas!"

"Gospoda se moti", se je začel
brniti Zana, "če misli, da jo si-
lim k takemu delu. Ona sama ta-
ko hoče..."

"Molčite", se je zadril nadenj
asesor, "mi vse to dobro vem!"

Asesor, že od narave razdraž-
ljiv, se je tako osorno vedel na-
pram Zani, da je le-ta postal kro-
tak kakor dete. Čutil je, da ga je
zadela moč, kateri ne more ube-
žati. Najbolj ga je vznemirjalo
to, kar je spomnil asesor o tiso-
čih. Ni možno, da bi moral to de-
liti s svojima pastorkama! In go-
spod asesor je govoril o tem, in
njegov vpliv je velik. Vsa gospo-
da bo držala z njim in dovoli vse,
kar bo zahteval za otroka. Zana
se je sedaj prvič pokesala, da je
tako samotno živela, da ni imel
nobenega prijatelja, ki bi mu se-
daj, v sili, pomagal. Bil je tudi
neuk. In k temu še kurator! To
ga je še najbolj vznemirjalo.

Dokler je gospoda popisovala
imetje, je Zana premišljal o svo-
jem položaju, iščeč izhoda. Zve-
čer se je bil ves spremenil. Po-
stal je zelo ljubezniv z gospodo
in hotel jih je razveseljati pri
večerji. Ko je Gita odšla spat, je
prišel Zana tiho in odkritosrečno
in zaupno govoriti.
"Naj mi oprostita, gospoda",
je prišel Zana z zelo milim gla-
som, "če ju vprašam, kaj vse za-
hatevajo od mene?"

Asesor in sodnik sta se spogle-
dala.

"Zahteva se", je prišel asesor,
"kar pripada otrokoma, da pri-
pade njima. Vi ste, moj domine,
skrbeli samo zase in spravljali
denar, a na ubogo dečo, katere
posestvo je, niste pomislili. To ni
krščansko... še celo luteran se
bi storil kaj takega..."

"V mojih rokah se ni nič izgu-
bilo", je rekel Zana ponižno.
"Ako gospoda mislita, da deci
kaj pripada, denar je tu, pa more
svoje dobiti."

"Torej ste vi pripravljeni", je
povzel asesor. "To je zelo pa-
metno. Ker drugače bi mogli
imeti še več neprikl... morda bi
izgubili vse, tudi ono pri kap-
tolu..."

"Moj Bog, to bi bila vendar
krivica!" je rekel Zana odločno.
"Vsi vedo, da sem delal kakor
črv in da je vse moja zasluga,
kar sem si pridobil."

"Res je", se je vmešal sodnik,
"in če ne bi imeli tega posestva,
ne bi si pridobili nič."

"Tako je", je potrdil asesor.
"Vidite torej, da ne more biti
vse vaše, kar ste si tu pridobili."

"Koliko pa zahtevate za otro-
ka?" je vprašal Zana mirno, ki
se je bil že preje odločil za to.

Asesor in sodnik sta se razgo-
varjala sedaj v latinskem jeziku,
ki ga Zana ni razumel. Posveto-
vala sta se, koliko bi zahtevala.
"Čujte, domine!" (Tako je
asesor nazival človeka, ki ga je
hotel zaničevati.) "Sporazumela
sva se, da od gotovega denarja,
ki ga imate vloženega pri kap-
tolu, pripade polovica otrokoma in
ves fundus instructus na pose-
stvu."

Zana se je zamislil. Bil je pri-
pravljen odstopiti tretino, a ku-
rator je zahteval polovico. Po
kratkem molku je spregovoril:
"Malo preveč zahtevata, go-
spoda, a vendar naj bo. Deci po-
lovica in meni polovica. Ako je
volja gospoda kuratorja, pojde-

mo takoj jutri v Zagreb in uredi-
mo vso stvar."

Drugi dan so napravili pri kap-
tolu pismo in Zana je dvignil
svoj delež.

Asesor se je takoj podal z Zano
v Konščino, kjer je moral voditi
gospodarstvo. Drugi dan nato je
povedal Zana asesorju, da gre na
pot.

"Kam?" je vprašal asesor, ki
je že to pričakoval.
"Na Ogrsko."
"Dobra misel... A vaša že-
na?"

Zana je molčal.
"No, bomo že mi skrbeli za-
njo!" je del asesor. "Saj tako
niste vi nič."

Zana ni rekel nič, temveč se
samo naklonil asesorju, ki je bil
že popoln gospodar, pa je odšel
v Gito s sobo.

"Žena, jaz odhajam!" je rekel
suho in ravnodušno.

Gita se je dvignila in pogleda-
la svojega moža.

"Grem v svojo domovino", je
nadajeval Zana, "ker tu mi ni
več obstanke. Zate je spreskrblje-
no, kakor tudi za otroka", je pri-
stavil Zana, ki je hotel povedati,
da ne mara ne zanjo, ne za nje
otroka.

"Ne vem, kedaj se vrnem...
najbrže nikdar."

"Kakor te je volja", je izusti-
la Gita napol glasno in zelo
mirno.

"Torej z Bogom!"

"Z Bogom!"

Zana je odšel proti vratom, ne
da bi bil dal roko svoji ženi. O-
krenil se je, da bi videl, kako
vpliva na Gito njegov odhod.
Hladen mir je počival na njenem
obrazu. Najmanjše sledi ni bilo
po kakih razburjenosti.

Jezno je zaprl vrata za seboj
ter odšel. Isti hip je padla Gita
na kolena, dvignila suhi roki
proti nebu ter vzdihnila od vsega
sreča:

"Hvala ti, Vsemožni!"

XXIII.

Siroti se je zdelo, da se je pre-
rodila. Dosedaj sužnja svojega
moža, tirana, se je sedaj čutila
svobodno in gospodinja v lastni
hiši. Težke njene muke so sedaj
prenehale, ker je gospod kurator
naročil, da naj čim bolj pazi na
svoje zdravje. Šele sedaj je za-
pazila, kako so jo zapustile moči.
Komaj je hodila in pritisnila je
še naduha. Asesor je takoj uvi-
del njeno težko stanje, pa je dal
poklicat Magdaleno iz samosta-
na. To dete je postalo zrelo dekle
ter je materi streglo. Tudi sosed-
je so se sedaj spomnili Gite. Ve-
deli so, da ni ona vsega kriva, pa
so jo pričeli obiskavati.

Nekega dne je prišla v Giti-
grad še skoro pozabljena baroni-
ca Pudencijana. Dolgo se nista
videli, a je vendar baronica do-
bro vedela, kako se godi z Gito.
Šele ko je zvedela, da je Zana
odšel, se je nehala jeziti nad Gi-
to, Vedela je že od prej, da siro-
ta boleha, pa je sklenila jo ob-
iskati.

Ko je baronica stopila v Giti-
no hišo, se je takoj oglasila s svojim
močnim glasom:

"No, kje si? Kaj se me bojiš?
Margarita!"

Gita je takoj spoznala njen
glas, pa je z nekim strahom od-
prla polagoma vrata.

"To si ti?" je zaklicala Pu-
dencijana, opazivši Gito, ki jo je
komaj spoznala. "Za božjo voljo,
kako pa izgledaš?" je govorila
baronica dalje. "Čula sem, da si
bolna", je nadaljevala baronica
ter se po svoji navadi zvalila v
naslonjač. "A vendar nisem mi-
slila da te najdem takšno. Dovolj
sem slišala. A sedaj bodi pozab-
ljeno vse! Vse ti odpustim!" In s
temi besedami je poljubila
osivelo lase. "Pa si tudi osivela...
skoro ne od starosti, temveč od
trpljenja in žalosti. Kaj čemo!
Bog je tako hotel, Kaj pa otro-
ka?"

"Magdalena je pri meni. Stre-
že mi."

"A Jelena?"

"Ona se odpravila!"

"Ali si jo poklicala k sebi?"

"Bojim se, da se ne odzove mo-
ji besedi!"

"Zapomni si se. Ona me je tako
prosila, da jo, obljubim, Jelena,
Jelena!" ter je tekla k hodniku.

"Jelena?" je zaklicala Gita ra-
dostno.

"Da, njo!... Čaka na hodniku,
da jo pokličem. Bala se je, da bi
je ti ne vsprejela..."

Materinska ljubezen se je pre-
budila za hip v Giti z vso silo.

"Ah, kako bi je ne?" je de-
jala z mehkim glasom. "Komaj
čakam, da jo, obljubim, Jelena,
Jelena!" ter je tekla k hodniku.

Na ta klic se je prikazala na
pragu krasna mlada žena z dve-

letnim detetom na rokah. Bil je
vnuk Giti, prava očetova slika.
"Moj otrok!" ter jo poljubila
in objela.

"Ah, kako sem srečna, srečna
brezmejno!" je vskliknila Gita
ter vzela vnuka Jelena, ki ga je
strastno pritisnila na prsa. "Sa-
mo zdravje mi daj sedaj in živ-
ljenje, moj Bog!"

Siroti se ni izpolnila ta želja.
Njena bolezen se je vedno bolj
slabšala in v hladni jeseni je mo-
rala Gita leči v posteljo. Dva me-
seca nato jo je vzela smrt. Umrla
je v naročju svoje dece, ki je bil
bila največja tolažba do smrti.

Vest o Giti smrti se je takoj
drugi dan raznesla po Zagrebu.
Izvedli so tudi samostani in cer-
kve, katerim je Gita dajala ve-
like darove, a ni eden zvonov se ni
oglasil za pokoj njene duše, in ni
se darovala v njih ni ena masa za
mir njene duše.

Pa tudi druge sirote, ki so ne-
kdaj stegovale v solzah roke za
njeno milostino, se niso spomnile
ni z enim očenašem velike do-
brotine; tem več so pa obsojali
javno njeno življenje in dela, go-
vorili, da njeno usmiljenje ni bilo
sad pobožnosti in ljubezni, tem-
več častilpčnost in licemerstvo.

Tako plačuje svet!

Katastrofalno neurje v Trstu.

Trst, 23. julija 1914.

Danes okoli 11. dopoldne so po-
krili tržaški zaliv gosti črni oblaki.
Zaliv je zatemnel. Ob 11. uri
15 minut pa se je spustila nad
nesto silna ploha, ki je jenkala.
poplavila vse mesto. Močni poto-
ki umazane deževnice so se vali-
li po ulicah. Voda je ponekod
udrla v nižje ležeče prodajalne in
lokale. K sreči je silni naliiv tra-
jal samo nekaj minut, tako da
lokalna kronika ni mogla beležiti
prav nikake nezgode, odnosno
človeške žrtve. Med ploho je od
juga zavel močan "široko" veter,
ki je imel, kakor pravi meteorolo-
gično poročilo, 25—30 km hi-
rosti na uro. Mimogrede omenja-
mo, da je kazal toplogrm ob 7.
zjutraj 22.4 stopnjav C in ob 12.
dopoldne 18.9 stopnjav C. Zračni
tlak je znašal ob 7. 752.4 mm in
ob 12. 751.4 mm. Zjutraj so imeli
vetrovi 2 km in dopoldne 25 km
hitrosti na uro. Južni, nenakrat
nastali veter je morje popolnoma
razburkal in vzbujal. Dvignili so
se do 5 m valovi in se penec vali-
li v enakomernih, hitrih inter-
valih proti obrežju. Vzburkano
penec morje je premetavalo v
luki vsidrane jadrnice, ki so se
zgugale kakor orehova lupina. Pa
tudi parniki so bili v nevarnosti.

Panika v ljudskem kopališču pri
svetlniku.

V trenutku nevihte je nastala
grozha panika med ženami in o-
troci, kopajočimi se v ljudskem
kopališču pri svetlniku, ne da-
leč od kolodvora državne želez-
nice. Tik pred nevihto je bilo še
nad sto žena in otrok v vodi. Va-
lovi, visoki in peneci, so se tako
naglo privlivali v kopališče, da se
kopajoči niso mogli umakniti o
pravem času iz vode. Valovi so se
zgrnili nad njih glavami. Nastal
je vik in jok. Hrabri stražniki,
ki so prihitali s kolodvorske stra-
žnice jokajočim na pomoč, pa so
oblečeni praščili v morje, ki tu ni
globoko, ter po malem izveliki
vse kopalko na varno. Žene in o-
troke so potem spravili na kolo-
dvorsko postajo, ker so bili mno-
gi valovi odnesli vso obleko, ki je
ležala na obrežju. Okoli 80 o-
seb je ostalo brez vsake obleke.
Bili so to največini otroci in de-
klke. Nekateri tržaške trdnice so
jim potem podarile vso potrebno
obleko.

Male nezgode v pristanu.

Resen pa je bil položaj v tako-
zvanem novem Franc Josipovem
pristanu tik drž. železnice. Tu je
bilo morje tako razburkano, da
so valovi več parnikov odtrgali
od obrežja, tako Lloydova parni-
ka "Stambul" in "Austria". Pa
tudi več z lesom obloženih jad-
rnic so valovi premetavali po mil-
skem zalivu. Do resne katastrofe
pa bi kmalu prišlo pri nekem ve-
slarskem čolnu. Pet članov vesla-
škega kluba "Unione" je za ča-
sa nevihte veslalo z lahkim čol-
nom po milškem zalivu. Veslarji
so si skušali s plavanjem reši-
ti svoje življenje. Rešilo jih je in
iz valov potegnili moštvo trgov-
skega parnika "Perseveranza".
Spravili so jih na krov omenje-
nega parnika.

V Barkovljah.

Presenetljiv prizor pa je nudi-
lo besneče morje ob barkovljan-
ski rivjeri. Visoki peneci valovi
so se podili proti zlatenemu ob-
režju. Poplavili se vsa cesto do
Barkovlj do Miramara. Tudi tu
bi se kmalu pripetila velika ne-
zgoda. Jadrnica "Dionira" ni
mogla med nevihto kljub največ-
jim naporom mostva pristati. Va-
lovi so polomili jambore in raz-
trgali jadra. "Dionira" se je že
začela potapljati. Razbesili so
rešilno znamenje. Moštvo je za-
čelo klicati na pomoč. Iz življen-
ske nevarnosti jih je rešil mimo
ploveči slovenski parnik "Vida",
ki vozi med Grljanom in Trstom.
Po tri četrte ure trajajoči rešilni
akejji se je posrečilo spraviti mo-
štvo "Dionire" na krov "Vide"
ted jadrnico privezati, da so jo
tako vlekli v Trst.

Omeniti je še, da je bilo ljud-
sko kopališče pri svetlniku po-
vsem porušeno. Dalje, da je na-
liv povzročil ogromno škodo o
količanskim kmetom in vinograd-
nikom. Ob 2. popoldne je znaša-
la temperatura 27 stopnjav C.

Trst. Večerašnji ciklon ni po-
vzročil nobene človeške žrtve. Po-
grešajo samo ribiča Karla Štefe-
ta in njegovega sina iz Milj. Oba
sta lovila ribe na odprtem mor-
ju

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Na neprosto voljne počitnice v ljubljansko prisilno delavnico so 22. julija pripeljali 31letnega postopača Rudolfa Müllerja iz St. Vida na Koroskem. — 25letno Ivanovo Kovačevič iz Postojne, kateri delo tudi prav nič ne diši, so pa odpeljali na izpremembo zraka v prisilno delavnico v Lankovce na Stajerskem.

Nepreviden kolesar. 23. julija zvečer je po državni cesti na Vič nek kolesar tako neprevidno vozil, da je podrl 5letno Kristino Oblakovo ter jo znatno poškodoval. Dekleco so starši prenesli domov, kolesar je pa dirjal dalje.

Velikanski vihar je divjal dne 23. julija opoldne v Ljubljani in po velikem delu Kranjske in Primorske. Kako močan je bil vihar, se da spoznati iz tega, da je prelomil deblo krepkega kostanja sredi Lattermannovega drevoreda, poldrugi meter nad tlemi. Pred Korencanovo vilo je izruval lepo brezo in sploh polomil mnogo drevev in vej. V ljubljanski okolici je podrl tudi nekaj kozolcev in napravil na drevju veliko škodo. — V okolici Novega mesta je vihar podrl več kozolcev in polomil mnogo drevev ter poškodoval novomeški drevored. — V St. Janžu na Dolenskem je vihar ruval drevesa, preobračal kozolce in vozove; dežja je bilo le prav malo. — V Mokronogu je vihar trgjal opeke s streh, podiral in razkrival kozolce, ruval s koreninami drevev, podiral ograje ter metal celo ljudi ob tla. Škoda je velika. Trpeli so vrtni nasadi, a še večja škoda je po vinogradih.

Nesreča v cerkvi. 24. julija zjutraj je v viški cerkvi, katero preslikujejo, z lestve na oder, z odra pa na tla padel slikarski pomočnik Jožef Letner ter si pri padcu zlomil desno nogo, si razbil spodnjo čeljust in tudi izbil več zob. Prepeljali so ga z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Nesreča. Kajžar Ivan Sitar s Perovega pri Kamniku je delal na domači kati. Proti večeru je pospravil ostanke od žaganih desk in jih zmetal na kup. Pri tem je pa zadel svojo petletno hčerko, ki se je neopazno igrala na prostoru, kjer je metal deske. Ostanke, in jo težko poškodoval.

Umrla je na Dunaju rodoljubna gospoda Vinka Krušič star. njegova 9letna hčerka Vida, učenka 3. razreda ljudske šole.

STAJERSKO.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Vsi tisti zadnjega deželja je naša hudo mušna Pesnica prestopila na več krajih bregove in nam preplavila že precej lepo otavo. Zgodnji krompir je precej močno gnije. V naših vinogradih se je spomlad prav lepo pokazalo. Pa vsled vednega deželja se peronospora in plesnoba zelo razširjata. Ubogi kmet!

Sp. Sv. Kungota. Poročil se je mladenič Alojzij Matjašič, ekonom v Gradiški, z mladenko Alojzijo Gradosek, posestnikovo hčerko istotam.

Ptuj. Spominjamo se še gimnazijskega profesorja Hoferja, ki je razgrajal v javnih lokalih, v katere ne gre pošten človek. Bil je tudi karavan pri sodniji, ker je zmerjal in napadel slovenskega odvetniškega koncipienta. Deželni odbor je baje, kakor slišimo, podelil vzornemu profesorju pismen ukor, ki vpliva tudi na plačo. Zaeno mu je zagrozil z odpustom, če se pripeti še kak podoban slučaj. To je že vse lepo, da se nemški deželni odbor vsaj nekoliko pobriga za svoje varovanje. Toda stariši dijakov morajo odločno zahtevati, da skrb deželni odbor za to, da tak profesor izgine iz Ptuj, ker se bojuje, da bi še nadalje dajal otrokom pohujšanje.

Vičanci. Obesil se je mlad fant, star 25 let, Anton Hergula iz Vičance. Bil je nadarjen, a že od mladosti izpirjen. Zakrivil je več deliktov, zaradi katerih je večkrat kašo pihal; grenil je življenje svojim starišem in drugim ljudem. Nazadnje je bil agent za brzojarilnice in dtage stroje ter je gotovo znan daleč na okrog. Slednjič se je navadil še na žganje, kar je pospešilo njegovo zapravljivost in nemoralnost.

V Ljutomeru se je naselil vrlo narodni studenčnik mojster Alojzij Bratina iz Križevca.

Vuška vas. Ker se je pojavilo med solarji tukaj in v bližnji okolici nekaj 10 slučajev škrlatice, izrazil o avstro-ogrski monarhiji, izrazil o avstro-ogrski monarhiji,

je ukazal uradni zdravnik, da ostanje šola od 20. julija naprej za par tednov zaprta.

Slov. Gradec. Te dni je peljal posestnik Fran Rogina iz St. Janža po okrajni cesti poln voz sena domov. V voz sta bila vprežena dva konja. Rogina je držal enega konja za uzo in vozil v diru. Pri vsem tem pa seveda posestnik ni opazil, da je hotela 7letna posestnikova hči Marija Repnik splezati na voz. Pri plezanju pa je tako nesrečno padla, da sta ji šli 2 kolosi čez prsa. Rane so bile tako močne in težke, da je takoj drugi dan umrla.

Slovenjgraški okraj. Za nekatero občino se je dovolila zopet podpora 6000 K, ki se bode razdelila med najbolj prizadete posestnike, ki so bili pri zadnji razdelitvi podpore izostali.

Šoštanjski okraj. Država je kupila premokop v Škalah od Lapovih dedičev. Zlasti delavci so veseli tega nakupa, ker so se že bali, da bi kupila jame trboveljske družba, ki je nameravala ustaviti premogokop.

Mozirje. Pogreša se že dalj časa Leopold Gorčar, pisar na e.k.r. policijski ekspozituri v Mozirju. Leopold Gorčar je bratranec zopet dr. Gorčarja. Lansko leto sta pobegnila dva občinska uslužbenca v Ameriko in sedaj imamo že tretji slučaj.

Globoč. pri Brezicah. V letu 1895, torej pred 19 leti, prišel je k nam sedanjí nadučitelj g. Tomine, ki je razen svojega poklica tudi izobražen gospodar in vrtnar. Z veliko vnamo se je torej lotil dela in v kratkem času okrog šolskega poslopja zanemarjeno zemljišče spremenil v krasen vrt in sadonosnik. Zada za šolo se je nahajal pust pašnik, last najbližje sosedu. Od tega si je nadučitelj izposil dovoljenje, da je smel brezplačno na ta pašnik saditi sadna drevesa in tako dobiti priliko, učiti učence v sadjarstvu. Dotični posestnik je že pred več leti umrl in njegovi potomci hvalježno živijo sad, ki ga že v obliki meri rodijo drevesa. Sedaj pa, po preteku 19 let, pride naše slavno okrajno glavarstvo in kaznuje nadučitelja z globo, ker je zapuščen pašnik, na katerem je baje stal pred davni mi leti — kar pa nobeden najstarejših ljudi ne pomni — gozd, spremenil v rodovitno sadonosnik. Da bi bilo kaj takega mogoče v kakem drugem okraju, zelo dvomimo. Da pa so kaj takega zmogli doprinesti naši gospodje pri okrajnem glavarstvu v Brezicah, se ne čudimo, ker smo že vajeni v zadnji dobi — pogostih dopustov glavarja — da ti ljudje streljajo krole, ki so že v pravadni dobi izobraženemu svetu izumrli. To priobčimo radi tega, da širša javnost izve, kako skrbí naše slavno glavarstvo za preveč sadjarje in občni blagor kmetijstva. Bo pač treba zopet nekoga, ki bo v ta urad z veliko svetilko posvetil.

Šmartno ob Paki. V gostilni "Pri Martinu" v Velikem vrhu so se fantje stekli. Pri tem je udaril Miha Ježovnik Alojzija Klančnika tako močno po glavi, da ga je skoro ubil. In ni gotovo, da bi popolnoma ozdravel. Sedaj obžalujeta obadva svojo nesmet, eden bolan, drugi v zaporu.

PRIMORSKO.

Ulivi v Trstu. Znani inženir Ulivi, ki je s hčerjo admiralu Fornariju iz Florenee pobegnil, se je 19. julija pripeljal na parniku "Graf Wurmbrand" v Trst. Ulivi je izjavil, da je iz Florenee, zato odpotoval, ker se je admiral Fornari upiral poroki z njegovo hčerjo. Ulivi trdi, da je njegova iznajdba resna. Trst je Ulivi že zapustil.

Italijanski zahrbtni napad. 20. julija sta šla okoli polnoči iz kavarne "Minerva" mimo znanih "votlov" v Trstu sodar Fr. Ušaj in mizarski pomočnik Vinko Leban. Pri "votlih" so ju zahrbtni napadli italijanski razgrajči. Leban je dobil z boksačem močan udarec po hrbtu, Ušaju pa je nekdo porinil nož med rebra tik pod srem. Zadolbil je okoli 15 milimetrov globoko rano. Neznani napadalec so takoj po storjenem činu pobegnili. Ušaja so prepegljali v mestno bolnišnico, k zavesti je prišel šele okrog poldneva.

"Velezidaja". Na Sušaku pri Reki so orožniki aretirali službenega policijskega stražnika Boroeviča, ker so ga naznanili njegovi tovariši, da se je žaljivo izrazil o avstro-ogrski monarhiji,

in o cesarski hiši ter proslavljal srbskega kralja Petra in črnogorskega kralja Nikito. Oddali so ga sodišču.

Aretacije v Šibeniku. Kakor smo že poročali, je bilo v zadnjem času aretiranih v karbidni tovarni v Šibeniku več oseb radi vohunstva. Ovdal jih je neki inženir vojaški oblasti. Dosedaj so zaprli 7 uradnikov. Med njimi je neki Colombi, ki je italijanski častnik in je poleg vohunstva izvršil tudi razžaljenje veličanstva. Neki drugi aretirane, po imenu Paganelli, je fotografiral neki novi hidroplan. Italijanski konzul iz Zadra je dosel te dni v Šibenik, da se informira o celi zadevi, a je moral oditi, ker preiskava še ni končana.

Krvalo klanje v starem mestu v Trstu. 21. julija okoli 11. zvečer je sedelo v gostilni "Argus" v starem mestu pet Turkov in popivalo. Pri vratih pa je kramrljal 23letni mornar Jurij Lubin z 22letno prostitutko Pasquo Bernardinovo. Ko so turški mornarji odšli, si je dovolil eden izmed njih neko opazko, kar je Lubina tako vjezilo, da je takoj udaril enega Turka po glavi. Turki so nato zbežali, Lubin pa je stekel za njimi in zabodel dva v prsi. Tudi je zabodel 46letnega Ivana Mosehina, ki se mu je postavil na pot. Zadnji je bil le lahko ranjen. Ranjena Turka so prenesli na rešilno postajo, kjer je 35letni Al Ben Hadis kmalu umrl, medtem ko je drugi Turek Hamed Maoreham težko ranjen. Kmalu po tem klanju je policija aretirala morilca Lubina in več drugih oseb, med njimi tudi prostitutko Pasquo Bernardinovo. Vse so oddali sodišču.

Pohotnež. Dne 21. julija so aretirali v Trstu 36letnega mizarja Andreja Dellegrazio, ker je hotel zadostiti svoji pohotnosti na neki 9letni deklici. Oddali so pohotneža sodišču.

Poizkušeni samomor. 21. julija so našli proti večeru na katoliškem pokopališču pri Sv. Ani v Trstu 45letno E. Seciarjevo, zvičajčo se v bolečinah. Izpila je precejšnjo množico karbolne kisline. Prepeljali so jo v nevarnem stanju v mestno bolnišnico.

KOROŠKO.

Samomor iz nesrečne ljubezni. Iz Beljaka poročajo, da so 17. julija našli otroci na neki cesti mrtvo 32letno Julijano Sommergerjevo. Samomorilka je bila zelo nervozna oseba in si je zelo življenje najbrže iz nesrečne ljubezni. Njeno truplo so prepeljali v mrtvašnico v Beljaku, kjer so je obducirali.

Zblaznjeni vlomilec. Kakor smo že poročali, je vlomil pred nedavnim časom neki Pucher, ki je ušel iz blazine v Celovec, pri posestniku Ivanu Krobatu in odnesel 490 K. Dne 18. julija se je pojavil Pucher v bližini Celovca ter kupil pri neki prodajalki več žganja. Ko je bilo treba plačati, je Pucher pričel razsajati, češ, da je žganje predrago, in je zaprl prodajalko Krenn in njeni hčeri v klet. Nato je pobegnil. Šele čez eno uro so sosedje na klince prodajalko rešili njo in njeni hčerki iz neprosto voljnega zavora. Kmalu nato so Pucherja prijeli in oddali zopet v blaznico.

Pobegli defraudant. Iz Sv. Štefana ob Glini poročajo, da je nekemu tamošnjemu peku poneveril njegov pomočnik Gabriel Pernel večjo svoto denarja in pobegnil. Zapustil je pri svojem gospodarju svojo delavsko knjižico in svoj kovček. O pobeglem defraudantu nimajo še nobene sledi.

Štrupene jagode. V bližini Himelberga je šla te dni štiriletna Marija Dorfer v gozd ter nabirala in jedla jagode. Ko se je kmalu nato vrnila domov, pričela je bljuvati in so jo obhajale slabosti. Kmalu nato je otrok umrl. Domneva se, da je otrok jedel v gozdu kake strupene jagode, vsled česar je umrl.

Nezgoda pri dalu. V bližini Seehodna je pomagala Angela Brunar pri žetvi. Pri tem se je s rom tako ranila na nogi, da je obstojala nevarnost, da izkrvavi. Le hitra zdravniška pomoč ji je rešila življenje.

Požar. V Dulah je izbruhnil 19. julija ob pol 9. zvečer požar pri gospodarskem posloppju, ki je last posestnice Ane Taurer. Zgorlega so vsa gospodarska orodja, zaloge sena in več vozov. Le mirnem, brezvetrnem vremenu se je zahvaliti, da ni uničil tudi hišo. Požar je zanetila najbrže zlobna roka. Škoda, ki jo utrpel posestnik, je precejšnja.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

A. & J. Rock Springs, Wyo. — Vlada v Avstriji ne sme zapleniti denarja, katerega je naložil v banki človek, ki živi v Ameriki in se ni zglasil k vojaštvu. Kadar pride do najhujšega, takrat seveda so razveljavljeni vsi zakoni ter vlada le kruta sila. Denarja ni mogoče prepisati na drugo osebo.

ZGLASI NAJ SE

JANEZ SOMRAK, ki je bival preje v Milwaukee, Wis., na uredništvo Glas Naroda. Dobiti ima nekaj denarja. (11-13-8)

Rad bi zvedel za naslov **ANDREJA LEVAR**. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj mi ga naznani, ali naj se pa sam javi. — Frank Strazišar, Box 31, Labelia, W. Va.

VABILO NA PIKNIK,

katerega priredi društvo "Jutrarnja Zarja" št. 29 SDPZ. v Meadowlands, Pa., dne 16. avgusta 1914

na navadne prostore na Allison. Tem potom vladno vabimo vsa sosednja društva ter posamezne rojake in rojakinje iz Meadowlands in okolice, da se tega našega izleta v polnem številu udeležijo. Vstopnina za možke je \$1.00, ženske so stopnino proste. Pivo je prosto. Za dober prigrizek in fino postrežbo skrbel bode veselilni odbor. Torej na veselo svidenje dne 16. avgusta!

K obilni udeležbi vabi (11-12-8) ODBOR.

VSLED SPLOŠNE VOJNE V EVROPI SE VSAKDO ZANIMA ZA DOGODKE V STAREM KRAJU. DNEVNİK "GLAS NARODA" JE NAJZANIMIVEJSI MED SLOVENSKIMI LISTI, KER PRINAŠA DANJADNEM NAJNOVEJŠE VESTI O TEJ VOJNI.

Odgovor

vsem onim, ki so nas vprašali glede varnosti denarja, naloženega v Mestni hranilnici ljubljanski ter drugih hranilnicah in posojilnicah v starem kraju za časa sedanjih vojn.

Kakor hitro je napovedala Avstrija Srbiji vojno, so prenehali vsi denarni zavodi v Avstriji z izplačevanjem vlog, in sicer za nedoločen čas. Raditega ni mogoče niti iz ene niti iz druge posojilnice ali hranilnice dvigniti v tem času denarja. S tem pa nikakor še ni ogrožena varnost vlog.

Vsak vlagatelj ve, da izposojnijo denarni zavodi vloge strank na posvetu, posloppja itd. Ko je izbruhnila vojna, so pričeli vlagatelji trumoma dvigati denar. Hranilnica pa nima vedno toliko gotovega denarja na razpolago, da bi zadostila vsem zahtevam. Da obvaruje torej zavoda propada, vlagatelje pa izgub, ji ni preostalo nič drugega kot ustaviti plačila.

Kdor ima hranilno knjižico, naj jo dobro hrani. Denarja sedaj ne more dvigniti in dokler se razmere ne izboljšajo, tudi trdka Frank Sakser ne more posredovati pri dvigavanju denarja, naloženega v hranilnicah in posojilnicah v starem kraju.

FRANK-SAKSER,

82 Cortlandt St., New York City.

Kje je moj brat PETER MUH-VIČ? Zanj bi rada zvedela jaz njegova sestra, ker mu imam poročati jako važne stvari; zato naj pride takoj v Pueblo, Colo., ali naj se pa pismeno oglasi. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi blagovoli naznani. — Mrs. Mary Vodopich, R. R. 2, Box 300, Pueblo, Colo. (8-11-8)

OGLAS.

Haravna vina in najboljša grozdja. Lansko rudiče vino po 40 gal. staro rudiče vino po 45 gal. lansko belo vino po 45 gal. in najboljša staro belo vino po 50 gal. 100 proof močan tropinjevec 4 1/2 galone \$12, 10 galon pa \$23. Vino pošljim po 28 in 50 gal. Vinarja in distillerija blizu v taju. Pošljite vna pisma na: Stephen Jackson, Box 102, St. Helena, Cal.

VAŽNO NAZNAILO.

Vsi potniki, kateri so nameravali potovati v staro domovino ta teden ali nameravajo potovati v prihodnje, naj ostanejo na svojih mestih, ker so vse parobrodne družbe prekinile za nedoločen čas s prometom. Kadar se zopet razmere drugačijo, bomo pravočasno poročali na tem mestu.

Tvrška Frank Sakser.

VOJNI ATLAS

vojskujočih se evropskih držav: Rusije, Avstrije, Srbije, Nemčije, Anglije in Francije.

SVETOVNI ATLAS

kolonijalnih posestev vseh veselil. Vsak zemljevid je v lepih barvah. Skupno 8 zemljevidov. Cena 25c, 10 komadov \$2.00.

Balkan Book Co., P. O. Box 109, New York, N. Y.

Iščem svojega brata **FRANCA MIHELČIČ**. Doma je iz Planine pri Raketu. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi javi, ali naj se pa sam oglasi svojemu bratu, za kar bom zelo hvalečen. — Andrew Mihelčič, P. O. Box 14, Woodlands, W. Va. (10-12-8)

VABILO

na PRVO PLESNO VESELICO, katero priredi novoustanovljeno godbeno društvo

v soboto dne 15. avgusta 1914 v Austrian American Hall na Bessemer, Pa.

Tem potom vladno vabimo vse rojake in rojakinje iz Bessemer, Pa., in okolice, da se te naše veselice polnoštevilno udeležijo. Čisti dobiček je namenjen v pokritje stroškov, katerih je imelo društvo jako mnogo, posebno v početku za instrumente, dohodkov pa še ni bilo. Torej, rojaki, pomagajte nam k boljsemu uspehu, društvo bode vsakemu hvaležno.

Za dobro postrežbo, fini prigrizek itd. bode dobro preskrbljeno. Šaljiva pošta bo napravila mnogo zabave. Za ples bode igralo novo godbeno društvo, ki priredi veselice.

Rojaki, na svidenje dne 15. avgusta v Austrian American Hall! (10-11-8) Godbeni odbor.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v Forest City, Pa., in okolici naznanjamo, da vas bode obiskal naš potnik

Mr. OTTO PEZDIR,

kateri je pooblaščen pobirati naročnino za "Glas Naroda" in izdavat pravoveljavna potrdila in ga rojakom toplo priporočamo. S spoštovanjem Upravištvu Glas Naroda.

Tragedija Franc Ferdinanda. Išla je senčasta knjiga o umoru avstr. prestolonaslednika, ki je senčasta senčanja časa.

36 velikih slik kralj knjige in sicer: Slike obeh atentatov, smrt, pogreb, demonstracije, aretacije, atentatorjev, slike iz Trsta in Ljubljane, itd. itd. itd. Zajedno je išla knjiga o

Cesarjevič Rudolfu ki polnjanjuje resnico o njem, katere se je bele sedaj odkrila. Cena obeh knjigam 1 dol. pošljite se tudi po povestjo. Naroča se pri: Slov. knjižarni, 555 Washington St., Milwaukee, Wis.

PRIPOROČILO.

Rojakom v Steelton, Pa., in okolici naznanjamo, da je

Mr. M. PAPIĆ, naš zastopnik, ki je pooblaščen pobirati naročnino za naš list "Glas Naroda" in izdavat pravoveljavna potrdila. Cenjenim rojakom ga toplo priporočamo. Upravištvu Glas Naroda.

128 Frederick St., Steelton, Pa., naš zastopnik, ki je pooblaščen pobirati naročnino za naš list "Glas Naroda" in izdavat pravoveljavna potrdila. Cenjenim rojakom ga toplo priporočamo. Upravištvu Glas Naroda.

IMENIK IN CENIK

naiglavnejših zdravil svetovnoznane lekarne

PARTOS V NEW YORKU

PARTOLA za čiščenje krvi in želodca ter redno stolicu.....	\$1.00	5 za \$4.00
PARTOWILL za želodčne bolezni.....	1.00	5 za 4.00
PARTOHERB za bolezni na ledicah.....	1.00	5 za 4.00
RHEUMA - BALSAM & POWDER za revmatizem in kostonico.....	2.00	5 za 4.00
PARTO-COUGH za živčne bolezni, slabost in slabo spanje.....	1.00	5 za 4.00
PARTOCURA zoper glavobol.....	1.00	5 za 4.00
PARTOLIN zoper izpadanje in poraščanje las.....	1.00	5 za 4.00
ERLAUER WATER & POWDER za očesne bolezni.....	1.00	5 za 4.00
PARTOCYL za kožno srbenje in mazulje.....	1.00	5 za 4.00
PARTO-BISQUITS za potenje nog.....	1.00	5 za 4.00
TRIPLETS No. 1. za akutno kapavico (tripler).....	4.00	
2. za polucijo a i gubitek semena.....	2.00	
4. za beli tok žen.....	2.00	
PARTOBRACE zoper onanijo in slabo možko naravo.....	1.00	5 za 4.00
PARTOCREAM & SOAP za one, kateri imajo mazulje po licu in one, kateri žele imeti gladko kožo.....	1.00	5 za 4.00
ELSAWATER zoper osivele lase.....	1.00	5 za 4.00

Naročila je pošiljati na:

THE PARTOS PHARMACY, 160-2nd Ave., New York.

'KRACKERJEV' BRINJEVEC

je najstarejše in od zdravnikov priznано kot najboljšo sredstvo proti notranjim boleznim.

"KRACKERJEV" brinjevec je kuhan iz zrelih, čistih, importiranih jagod in se prodaja samo v steklenicah. — Rojaki, varujte se ponaredb in zahtevajte pravi in čisti brinjevec, to je "Krackerjev", znan že nad 20 let. Ako ga Vaš lekarnar ali gostilničar nima v zalogi, se obrnite pismeno na nas.

V zalogi imamo tudi čisti domači TROPINJEVEC in SLIVOVKO, kuhana v naši lastni distillery.

Pošta naročila se točno izvršujejo.

Prva Slovenska veletrgovina

The Ohio Brandy Distilling Co.

6102-04, ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

Velika zaloga vina in žganja.

MARIJA GRILL

Prodaja belo vino po.....	70c.	gallon
crno vino po.....	50c.	
Drobnik 12 gallonov za.....	\$11.00	
Brinjevec 12 steklenic za.....	\$12.00	
4 gallonov (sodček) za.....	\$16.00	

Za obilno naročilo se priporoča

Marija Grill,

5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

Pozor rojaki!

Ako ste kupec za zemljo ali farmo, ne ozirajte se na pretirane in vabljuje oglase različnih zemljiških agentov, v katerih vam vsakovrstne stvari obljubujejo, kakor stalno delo, brezplačno stavljanje posloppj, čiščenje zemlje in druge vabljuje pretveze, katerih sploh ne morejo in ne nameravajo nikdar spolniti. Veliko denarja in dragocenege časa si bodele prihranili ako pišete po natančen in resničen popis zemlje, kraja, kupnih pogojev: in mapo od izključno samo slovenske farmerske naselbine v Wausaukeej Wis. kjer ima že mnogo rojakov kupljen svet in jih je tudi že lepo številu naseljenih. Tam je svet prav rodovit in rodi vsakovrstne poljske pridelke in raznovrstno sadje ter vinsko trto. Taj svet se nahaja poleg prijaznega mesta, šol, mlekarne, banke, trgovin, žage, železniške postaje in še mnogo drugih podjetij.

Priporočamo rojakom, kateri želi biti dobro in pošteno postrežen dobiti dober in rodovit kos zemlje v zdravem in prijaznem kraju ter biti vsestransko zadovoljen, da pišete rojaku A. MANTEL, L. Box 221 Wausaukeej, Wis. po natančnejše informacije in rapc tamošnje slovenske farmerske naselbine predno greste kam drugam svet gledati, ter čas in denar po brezpotrebem trati.

NAJBOLJŠA SLOVENSKO-ANGLEŠKA SLOVNICA

Prirejena za slovenski narod, s sodelovanjem več strokovnjakov, je založila Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Cena v platnu vezani \$1.00. Rojaki v Cleveland, O. dobe isto v podružnici Fr. Sakser, 1604 St. Clair Ave., N. E.

Po znižani ceni! Amerika in Amerikanci.

Spisal Rev. J. M. Trunk
je dobiti poštnine prosto za \$2.50. Knjiga je vezana v platno in za spomin jako prilična. Založnik je imel veliko stroškov in se mu nikakor n izplačala, zato je cena znižana, da se vsaj deloma pokrijejo veliki stroški

Prazna hiša.

Detektivska povest.

(Nadaljevanje.)

"No, gospod, ako smem biti tako prost, jaz sem vaš sosed, kajti moja majhna knjigarna je na vogalu Church Streeta, in zelo me bo veselilo, ako vas kdaj vidim tamkaj. Morda vi sami kaj nabirate, gospod; tukaj imam: "Britske ptice", in "Katula" ter "Sveto vojsko" — vsaka knjiga je vredna svojega denarja. S petero zvezki lahko ravno zamašite ono vrzel na drugi polici. Ne dela ugodnega vtisa, ali ne, gospod?"

Ozrl sem se, da pogledam na polico. Ko sem se zopet obrnil nazaj, je stal tamkaj Sherlock Holmes ter se mi smejal preko mize. Skočil sem pokonec ter ga gledal nekoliko sekund nad vse začuden, nato pa se zdi, da sem moral onesvestiti privrkat in poslednjikrat v svojem življenju. Resnica je, da se je neka siva megla zavrtela pred mojimi očmi in ko je zopet izginila, sem začutil, da je moj ovrtnik odpet, na ustnicah pa rezki poizkus brandyja. Preko mojega stola pa se je sklanjal Holmes s steklenico v roki.

"Moj dragi Watson", je dejal dobro poznani glas, "tisočkrat te moram prositi odpustanja. Nisem si mislil, da te bo tako prevzelo."

Zgrabil sem ga za roko. "Holmes!" sem vzkliknil. "Ali si v resnici ti? Ali more zares biti mogoče, da si še živ? Ali je možno, da se ti je posrečilo splezati iz onega strašnega prepada?"

"Počakaj za trenutek!" je dejal. "Ali si prepričan, da si ti v resnici zmožen razpravljati o stvarih? S svojo po nepotrebnem dramatično vrnitvijo sem te preveč razburil."

"Popolnoma sem okrepan; vendar v resnici, Holmes, skoraj ne morem verjeti svojim očem. Sveta nebesa, ako pomislim, da ti — prav ti izmed vseh ljudi na svetu — sedaj stojiš v moji sobi!" Zopet sem ga prijel za roko, ter potipal bolj drobno, mišičasto roko pod njim. "No, nazivlje tem duh nisi", sem dejal. "Moj dragi, nad vse me veseli, da te zopet vidim. Sedi in povej mi, kako si prišel živ iz tistega strašnega brezna."

Usedel se je meni nasproti ter si zapalil po svoji stari brezskrbni navadi cigareto. Imel je na sebi obnošeno suknjo trgovca s knjigami, ostali del te osebnosti pa je ležal na kupu sivih las in starih knjig na mizi. Holmes je bil videti še bolj droben in špičast kakor nekdanj, toda na njegovem orlovskem obrazu je bilo opaziti neko bledico, ki mi je pričala, da njegovo zdravje v poslednjih časih ni bilo dobro.

"Veseli me, da se morem malo iztegniti, Watson", je rekel. "Nobena šala ni, ako mora velik človek navsezadnje hoditi nekoliko ur na dan sključen. Kar se tiče te zadeve, moj dragi, imava težko in nevarno nočno delo pred seboj, ako te smem prositi sodelovanja. Morda bi bilo bolje, da ti razjasnim vse položaj potem, ko bo to delo končano."

"Jaz sem nad vse radoveden. Najraje bi sedaj slišal tvojo zgodbo."

"Ali pojdeš danes zvečer z menoj?"

"Kadar in kamor ti je drago." "To je v resnici tako kakor v nekdanjih časih. Imela bova še dovolj časa za majhno večerjo pred odhodom. Sedaj pa, kar se tiče onega prepada. Meni ni bilo prav nič težko priti iz njega, in sicer in prav navadnega vzroka, ker nikdar v njem nisem bil."

"Ti nikdar nisi bil v njem?"

"Ne, Watson, nikdar nisem bil. Pismo, ki sem ti ga pisal, je bilo popolnoma pristno. Prav nič nisem dvomil, da je konec moje kariere, ko sem ugledal nekoliko zlorosno postavlo rajnega profesorja Moriartyja na ozki stezi, ki je vodila na varno. Neki neizprosni namen sem čital v njegovih sivih očeh. Izpregovoril sem z njim nekoliko besedi ter dobil prijazno dovoljenje, da napišem kratko sporočilo, ki si ga pozneje prejel. Pustil sem ga pri svoji študiji za cigarete in gorski palici, nato pa odšel po stezi dalje. Moriarty pa takoj za menoj. Ko sem dospel do konca pota, sem se postavil v bran. On ni potegnil nobenega orožja, marveč planil proti meni ter me objel s svojimi rokami. Videl je, da je pri koncu z njegovo igro in je samo po tem hrepenel, da bi se nad menoj maščeval. Majhna sva se skupno na robu prepada. Jaz sem nekoliko poznal garistu, japonski način rokoborbe, ki mi je že več kakor enkrat zelo koristil. Izvil sem se njegovemu objemu, on pa je s strašnim krikom nekoliko sekund z obema rokama blazno mahal okoli sebe po zraku. Kljub vsemu naporu pa ni mogel ohraniti ravnotežja in padel je v prepad. Precej dolgo sem ga videl padati, gledajoč preko roba brezna za njim. Nato je udaril ob skalo, odletel ter pljusnil v vodo."

Začuden sem poslušal to zgodbo, ki jo je Holmes pripovedoval med pušenjem cigarete.

"Toda sledovi!" sem zaklical. "S svojimi lastnimi očmi sem videl, da sta šla dva po stezi dalje in se nobeden ni vrnil."

To se je takole zgodilo. V onem trenutku, ko je profesor izginil, mi je šinilo v glavo, kako resnično nenavadno srečno priliko mi je naklonila usoda. Znano mi je bilo, da Moriarty ni bil edini človek, ki je prisegel, da me usmrti. Bili so najmanj trije drugi, kojih željo po maščevanju je smrt njihovega voditelja še povečala. Vsi so bili zelo nevarni ljudje. Ako bi bil ves svet prepričan, da sem jaz mrtev, potem bi si ti ljudje marsikaj dovolili, oni bi se boj izpostavili in prej ali slej bi mi bilo mogoče uničiti jih. Tedaj bi prišel čas mojega zopetnega nastopa. Možgani delujejo tako hitro, da mislim, da mi je prišlo vse to na misel, preden je profesor Moriarty dospel do dna Reichenbachskega slapa.

"Nato sem vstal in si natanko ogledal skalo za seboj. V tvojem slikovitem opisu vse zadeve, ki sem ga čital čez nekoliko mesecev, ti trdiš, da je bila stena navpična. To ni dobesedno res. Bilo je nekaj mest, kamor bi se mogel človek upreti z nogo in zgoraj je bil videti nekaj rob. Skala je tako visoka, da je bilo očito, da je nemogoče splezati do vrha. Prav tako pa je bilo nemogoče uporabiti mokro stezo, ne da bi pustil sledove za seboj. Lahko bi bil seveda obrnil čevlje v obratno smer, kakor sem že storil v podobnih slučajih, toda pogled na tri vrste sledov v eni smeri bi gotovo vzbudil sumnjo o prevari. Zategadelj je bilo splošno najbolje, da sem poizkusil splezati. To ni bila prijetna stvar, Watson. Slap je grmel in bobnel pod menoj. Jaz nisem človek, ki si mnogo domišljuje, vendar dam ti svojo besedo, da se mi je zdelo, kakor da slišim Moriartyjev glas iz prepada. Vsaka zgorela stopinja bi bila lahko usodopolna. Več kakor enkrat, ko mi je šop trave ostal v roki ali mi je noga izpodrsnila na mokrih skalnatih robovih, sem mislil, da sem izgubljen. Vendar sem vztrajal in končno dospel do roba, ki je bil porastel z mehkim zelenim mahom in kjer sem mogel čisto udobno in neopazeno ležati. In tamkaj sem ležal, ko ste vsi, ti moj dragi Watson in ostali trije zelo sočutno, toda brezuspešno preiskovali okolnosti moje smrti.

"Naposled, ko ste vi vsi prišli do svojih neobhodnih in popolnoma napačnih sklepov, ste odšli proti hotelu in nazaj in jaz sem ostal sam. Mislim, da je sedaj konec vseh nevarnosti zame, vendar mi je zelo neprijetno do gošek pojasnil, da me še vedno čaka marsikako iznenadenje. Zgoraj nad menoj se je utrgala velika skala, drla mimo mene, zadel na stezo ter štrbunknila v prepad. Za trenutek sem si mislil, da je bil to samo nekaj slučaj, ko sem se pa trenutek kasneje ozrl kvikso, sem ugledal proti temnečemu se nebu človeško glavo in še ena skala je priletela in komaj čevljev daleč od moje glave zadel ob rob, kjer sem ležal. Njen pomen je bil seveda očiten. Moriarty ni bil sam. Njegov tovariš — in oni edini pogled mi je povedal, kako nevarni človek je bil njegov tovariš — je stal na straži, ko me je profesor napadel. Iz daljave, ne da bi ga jaz videl, je bil priča smrti svojega prijatelja in moje rešitve. Počakal je name in skušal doseči to, kar se je njegovemu tovarišu ponesrečilo.

"Nisem dolgo razmišljal o tem, Watson. Zopet sem ugledal preko skale oni srditi obraz in vedel sem, da je bil predhodnik druge skale. Zlezel sem dol na stezo. Ne vem, da bi storil to hladnokrvno. Pot navzdol je bila stokrat težja nego plezanje navzgor. Vendar nisem imel časa razmišljati, kajti Videl je, da je pri koncu z njegovo igro in je samo po tem hrepenel, da bi se nad menoj maščeval. Majhna sva se skupno na robu prepada. Jaz sem nekoliko poznal garistu, japonski način rokoborbe, ki mi je že več kakor enkrat zelo koristil. Izvil sem se njegovemu objemu, on pa je s strašnim krikom nekoliko sekund z obema rokama blazno mahal okoli sebe po zraku. Kljub vsemu naporu pa ni mogel ohraniti ravnotežja in padel je v prepad. Precej dolgo sem ga videl padati, gledajoč preko roba brezna za njim. Nato je udaril ob skalo, odletel ter pljusnil v vodo."

Začuden sem poslušal to zgodbo, ki jo je Holmes pripovedoval med pušenjem cigarete.

"Toda sledovi!" sem zaklical. "S svojimi lastnimi očmi sem videl, da sta šla dva po stezi dalje in se nobeden ni vrnil."

To se je takole zgodilo. V onem trenutku, ko je profesor izginil, mi je šinilo v glavo, kako resnično nenavadno srečno priliko mi je naklonila usoda. Znano mi je bilo, da Moriarty ni bil edini človek, ki je prisegel, da me usmrti. Bili so najmanj trije drugi, kojih željo po maščevanju je smrt njihovega voditelja še povečala. Vsi so bili zelo nevarni ljudje. Ako bi bil ves svet prepričan, da sem jaz mrtev, potem bi si ti ljudje marsikaj dovolili, oni bi se boj izpostavili in prej ali slej bi mi bilo mogoče uničiti jih. Tedaj bi prišel čas mojega zopetnega nastopa. Možgani delujejo tako hitro, da mislim, da mi je prišlo vse to na misel, preden je profesor Moriarty dospel do dna Reichenbachskega slapa.

"Nato sem vstal in si natanko ogledal skalo za seboj. V tvojem slikovitem opisu vse zadeve, ki sem ga čital čez nekoliko mesecev, ti trdiš, da je bila stena navpična. To ni dobesedno res. Bilo je nekaj mest, kamor bi se mogel človek upreti z nogo in zgoraj je bil videti nekaj rob. Skala je tako visoka, da je bilo očito, da je nemogoče splezati do vrha. Prav tako pa je bilo nemogoče uporabiti mokro stezo, ne da bi pustil sledove za seboj. Lahko bi bil seveda obrnil čevlje v obratno smer, kakor sem že storil v podobnih slučajih, toda pogled na tri vrste sledov v eni smeri bi gotovo vzbudil sumnjo o prevari. Zategadelj je bilo splošno najbolje, da sem poizkusil splezati. To ni bila prijetna stvar, Watson. Slap je grmel in bobnel pod menoj. Jaz nisem človek, ki si mnogo domišljuje, vendar dam ti svojo besedo, da se mi je zdelo, kakor da slišim Moriartyjev glas iz prepada. Vsaka zgorela stopinja bi bila lahko usodopolna. Več kakor enkrat, ko mi je šop trave ostal v roki ali mi je noga izpodrsnila na mokrih skalnatih robovih, sem mislil, da sem izgubljen. Vendar sem vztrajal in končno dospel do roba, ki je bil porastel z mehkim zelenim mahom in kjer sem mogel čisto udobno in neopazno ležati. In tamkaj sem ležal, ko ste vsi, ti moj dragi Watson in ostali trije zelo sočutno, toda brezuspešno preiskovali okolnosti moje smrti.

"Naposled, ko ste vi vsi prišli do svojih neobhodnih in popolnoma napačnih sklepov, ste odšli proti hotelu in nazaj in jaz sem ostal sam. Mislim, da je sedaj konec vseh nevarnosti zame, vendar mi je zelo neprijetno do gošek pojasnil, da me še vedno čaka marsikako iznenadenje. Zgoraj nad menoj se je utrgala velika skala, drla mimo mene, zadel na stezo ter štrbunknila v prepad. Za trenutek sem si mislil, da je bil to samo nekaj slučaj, ko sem se pa trenutek kasneje ozrl kvikso, sem ugledal proti temnečemu se nebu človeško glavo in še ena skala je priletela in komaj čevljev daleč od moje glave zadel ob rob, kjer sem ležal. Njen pomen je bil seveda očiten. Moriarty ni bil sam. Njegov tovariš — in oni edini pogled mi je povedal, kako nevarni človek je bil njegov tovariš — je stal na straži, ko me je profesor napadel. Iz daljave, ne da bi ga jaz videl, je bil priča smrti svojega prijatelja in moje rešitve. Počakal je name in skušal doseči to, kar se je njegovemu tovarišu ponesrečilo.

"Nisem dolgo razmišljal o tem, Watson. Zopet sem ugledal preko skale oni srditi obraz in vedel sem, da je bil predhodnik druge skale. Zlezel sem dol na stezo. Ne vem, da bi storil to hladnokrvno. Pot navzdol je bila stokrat težja nego plezanje navzgor. Vendar nisem imel časa razmišljati, kajti Videl je, da je pri koncu z njegovo igro in je samo po tem hrepenel, da bi se nad menoj maščeval. Majhna sva se skupno na robu prepada. Jaz sem nekoliko poznal garistu, japonski način rokoborbe, ki mi je že več kakor enkrat zelo koristil. Izvil sem se njegovemu objemu, on pa je s strašnim krikom nekoliko sekund z obema rokama blazno mahal okoli sebe po zraku. Kljub vsemu naporu pa ni mogel ohraniti ravnotežja in padel je v prepad. Precej dolgo sem ga videl padati, gledajoč preko roba brezna za njim. Nato je udaril ob skalo, odletel ter pljusnil v vodo."

Začuden sem poslušal to zgodbo, ki jo je Holmes pripovedoval med pušenjem cigarete.

"Toda sledovi!" sem zaklical. "S svojimi lastnimi očmi sem videl, da sta šla dva po stezi dalje in se nobeden ni vrnil."

To se je takole zgodilo. V onem trenutku, ko je profesor izginil, mi je šinilo v glavo, kako resnično nenavadno srečno priliko mi je naklonila usoda. Znano mi je bilo, da Moriarty ni bil edini človek, ki je prisegel, da me usmrti. Bili so najmanj trije drugi, kojih željo po maščevanju je smrt njihovega voditelja še povečala. Vsi so bili zelo nevarni ljudje. Ako bi bil ves svet prepričan, da sem jaz mrtev, potem bi si ti ljudje marsikaj dovolili, oni bi se boj izpostavili in prej ali slej bi mi bilo mogoče uničiti jih. Tedaj bi prišel čas mojega zopetnega nastopa. Možgani delujejo tako hitro, da mislim, da mi je prišlo vse to na misel, preden je profesor Moriarty dospel do dna Reichenbachskega slapa.

"Nato sem vstal in si natanko ogledal skalo za seboj. V tvojem slikovitem opisu vse zadeve, ki sem ga čital čez nekoliko mesecev, ti trdiš, da je bila stena navpična. To ni dobesedno res. Bilo je nekaj mest, kamor bi se mogel človek upreti z nogo in zgoraj je bil videti nekaj rob. Skala je tako visoka, da je bilo očito, da je nemogoče splezati do vrha. Prav tako pa je bilo nemogoče uporabiti mokro stezo, ne da bi pustil sledove za seboj. Lahko bi bil seveda obrnil čevlje v obratno smer, kakor sem že storil v podobnih slučajih, toda pogled na tri vrste sledov v eni smeri bi gotovo vzbudil sumnjo o prevari. Zategadelj je bilo splošno najbolje, da sem poizkusil splezati. To ni bila prijetna stvar, Watson. Slap je grmel in bobnel pod menoj. Jaz nisem človek, ki si mnogo domišljuje, vendar dam ti svojo besedo, da se mi je zdelo, kakor da slišim Moriartyjev glas iz prepada. Vsaka zgorela stopinja bi bila lahko usodopolna. Več kakor enkrat, ko mi je šop trave ostal v roki ali mi je noga izpodrsnila na mokrih skalnatih robovih, sem mislil, da sem izgubljen. Vendar sem vztrajal in končno dospel do roba, ki je bil porastel z mehkim zelenim mahom in kjer sem mogel čisto udobno in neopazno ležati. In tamkaj sem ležal, ko ste vsi, ti moj dragi Watson in ostali trije zelo sočutno, toda brezuspešno preiskovali okolnosti moje smrti.

"Naposled, ko ste vi vsi prišli do svojih neobhodnih in popolnoma napačnih sklepov, ste odšli proti hotelu in nazaj in jaz sem ostal sam. Mislim, da je sedaj konec vseh nevarnosti zame, vendar mi je zelo neprijetno do gošek pojasnil, da me še vedno čaka marsikako iznenadenje. Zgoraj nad menoj se je utrgala velika skala, drla mimo mene, zadel na stezo ter štrbunknila v prepad. Za trenutek sem si mislil, da je bil to samo nekaj slučaj, ko sem se pa trenutek kasneje ozrl kvikso, sem ugledal proti temnečemu se nebu človeško glavo in še ena skala je priletela in komaj čevljev daleč od moje glave zadel ob rob, kjer sem ležal. Njen pomen je bil seveda očiten. Moriarty ni bil sam. Njegov tovariš — in oni edini pogled mi je povedal, kako nevarni človek je bil njegov tovariš — je stal na straži, ko me je profesor napadel. Iz daljave, ne da bi ga jaz videl, je bil priča smrti svojega prijatelja in moje rešitve. Počakal je name in skušal doseči to, kar se je njegovemu tovarišu ponesrečilo.

"Nisem dolgo razmišljal o tem, Watson. Zopet sem ugledal preko skale oni srditi obraz in vedel sem, da je bil predhodnik druge skale. Zlezel sem dol na stezo. Ne vem, da bi storil to hladnokrvno. Pot navzdol je bila stokrat težja nego plezanje navzgor. Vendar nisem imel časa razmišljati, kajti Videl je, da je pri koncu z njegovo igro in je samo po tem hrepenel, da bi se nad menoj maščeval. Majhna sva se skupno na robu prepada. Jaz sem nekoliko poznal garistu, japonski način rokoborbe, ki mi je že več kakor enkrat zelo koristil. Izvil sem se njegovemu objemu, on pa je s strašnim krikom nekoliko sekund z obema rokama blazno mahal okoli sebe po zraku. Kljub vsemu naporu pa ni mogel ohraniti ravnotežja in padel je v prepad. Precej dolgo sem ga videl padati, gledajoč preko roba brezna za njim. Nato je udaril ob skalo, odletel ter pljusnil v vodo."

Začuden sem poslušal to zgodbo, ki jo je Holmes pripovedoval med pušenjem cigarete.

"Toda sledovi!" sem zaklical. "S svojimi lastnimi očmi sem videl, da sta šla dva po stezi dalje in se nobeden ni vrnil."

To se je takole zgodilo. V onem trenutku, ko je profesor izginil, mi je šinilo v glavo, kako resnično nenavadno srečno priliko mi je naklonila usoda. Znano mi je bilo, da Moriarty ni bil edini človek, ki je prisegel, da me usmrti. Bili so najmanj trije drugi, kojih željo po maščevanju je smrt njihovega voditelja še povečala. Vsi so bili zelo nevarni ljudje. Ako bi bil ves svet prepričan, da sem jaz mrtev, potem bi si ti ljudje marsikaj dovolili, oni bi se boj izpostavili in prej ali slej bi mi bilo mogoče uničiti jih. Tedaj bi prišel čas mojega zopetnega nastopa. Možgani delujejo tako hitro, da mislim, da mi je prišlo vse to na misel, preden je profesor Moriarty dospel do dna Reichenbachskega slapa.

"Nato sem vstal in si natanko ogledal skalo za seboj. V tvojem slikovitem opisu vse zadeve, ki sem ga čital čez nekoliko mesecev, ti trdiš, da je bila stena navpična. To ni dobesedno res. Bilo je nekaj mest, kamor bi se mogel človek upreti z nogo in zgoraj je bil videti nekaj rob. Skala je tako visoka, da je bilo očito, da je nemogoče splezati do vrha. Prav tako pa je bilo nemogoče uporabiti mokro stezo, ne da bi pustil sledove za seboj. Lahko bi bil seveda obrnil čevlje v obratno smer, kakor sem že storil v podobnih slučajih, toda pogled na tri vrste sledov v eni smeri bi gotovo vzbudil sumnjo o prevari. Zategadelj je bilo splošno najbolje, da sem poizkusil splezati. To ni bila prijetna stvar, Watson. Slap je grmel in bobnel pod menoj. Jaz nisem človek, ki si mnogo domišljuje, vendar dam ti svojo besedo, da se mi je zdelo, kakor da slišim Moriartyjev glas iz prepada. Vsaka zgorela stopinja bi bila lahko usodopolna. Več kakor enkrat, ko mi je šop trave ostal v roki ali mi je noga izpodrsnila na mokrih skalnatih robovih, sem mislil, da sem izgubljen. Vendar sem vztrajal in končno dospel do roba, ki je bil porastel z mehkim zelenim mahom in kjer sem mogel čisto udobno in neopazno ležati. In tamkaj sem ležal, ko ste vsi, ti moj dragi Watson in ostali trije zelo sočutno, toda brezuspešno preiskovali okolnosti moje smrti.

"Naposled, ko ste vi vsi prišli do svojih neobhodnih in popolnoma napačnih sklepov, ste odšli proti hotelu in nazaj in jaz sem ostal sam. Mislim, da je sedaj konec vseh nevarnosti zame, vendar mi je zelo neprijetno do gošek pojasnil, da me še vedno čaka marsikako iznenadenje. Zgoraj nad menoj se je utrgala velika skala, drla mimo mene, zadel na stezo ter štrbunknila v prepad. Za trenutek sem si mislil, da je bil to samo nekaj slučaj, ko sem se pa trenutek kasneje ozrl kvikso, sem ugledal proti temnečemu se nebu človeško glavo in še ena skala je priletela in komaj čevljev daleč od moje glave zadel ob rob, kjer sem ležal. Njen pomen je bil seveda očiten. Moriarty ni bil sam. Njegov tovariš — in oni edini pogled mi je povedal, kako nevarni človek je bil njegov tovariš — je stal na straži, ko me je profesor napadel. Iz daljave, ne da bi ga jaz videl, je bil priča smrti svojega prijatelja in moje rešitve. Počakal je name in skušal doseči to, kar se je njegovemu tovarišu ponesrečilo.

"Nisem dolgo razmišljal o tem, Watson. Zopet sem ugledal preko skale oni srditi obraz in vedel sem, da je bil predhodnik druge skale. Zlezel sem dol na stezo. Ne vem, da bi storil to hladnokrvno. Pot navzdol je bila stokrat težja nego plezanje navzgor. Vendar nisem imel časa razmišljati, kajti Videl je, da je pri koncu z njegovo igro in je samo po tem hrepenel, da bi se nad menoj maščeval. Majhna sva se skupno na robu prepada. Jaz sem nekoliko poznal garistu, japonski način rokoborbe, ki mi je že več kakor enkrat zelo koristil. Izvil sem se njegovemu objemu, on pa je s strašnim krikom nekoliko sekund z obema rokama blazno mahal okoli sebe po zraku. Kljub vsemu naporu pa ni mogel ohraniti ravnotežja in padel je v prepad. Precej dolgo sem ga videl padati, gledajoč preko roba brezna za njim. Nato je udaril ob skalo, odletel ter pljusnil v vodo."

Začuden sem poslušal to zgodbo, ki jo je Holmes pripovedoval med pušenjem cigarete.

"Toda sledovi!" sem zaklical. "S svojimi lastnimi očmi sem videl, da sta šla dva po stezi dalje in se nobeden ni vrnil."

To se je takole zgodilo. V onem trenutku, ko je profesor izginil, mi je šinilo v glavo, kako resnično nenavadno srečno priliko mi je naklonila usoda. Znano mi je bilo, da Moriarty ni bil edini človek, ki je prisegel, da me usmrti. Bili so najmanj trije drugi, kojih željo po maščevanju je smrt njihovega voditelja še povečala. Vsi so bili zelo nevarni ljudje. Ako bi bil ves svet prepričan, da sem jaz mrtev, potem bi si ti ljudje marsikaj dovolili, oni bi se boj izpostavili in prej ali slej bi mi bilo mogoče uničiti jih. Tedaj bi prišel čas mojega zopetnega nastopa. Možgani delujejo tako hitro, da mislim, da mi je prišlo vse to na misel, preden je profesor Moriarty dospel do dna Reichenbachskega slapa.

"Nato sem vstal in si natanko ogledal skalo za seboj. V tvojem slikovitem opisu vse zadeve, ki sem ga čital čez nekoliko mesecev, ti trdiš, da je bila stena navpična. To ni dobesedno res. Bilo je nekaj mest, kamor bi se mogel človek upreti z nogo in zgoraj je bil videti nekaj rob. Skala je tako visoka, da je bilo očito, da je nemogoče splezati do vrha. Prav tako pa je bilo nemogoče uporabiti mokro stezo, ne da bi pustil sledove za seboj. Lahko bi bil seveda obrnil čevlje v obratno smer, kakor sem že storil v podobnih slučajih, toda pogled na tri vrste sledov v eni smeri bi gotovo vzbudil sumnjo o prevari. Zategadelj je bilo splošno najbolje, da sem poizkusil splezati. To ni bila prijetna stvar, Watson. Slap je grmel in bobnel pod menoj. Jaz nisem človek, ki si mnogo domišljuje, vendar dam ti svojo besedo, da se mi je zdelo, kakor da slišim Moriartyjev glas iz prepada. Vsaka zgorela stopinja bi bila lahko usodopolna. Več kakor enkrat, ko mi je šop trave ostal v roki ali mi je noga izpodrsnila na mokrih skalnatih robovih, sem mislil, da sem izgubljen. Vendar sem vztrajal in končno dospel do roba, ki je bil porastel z mehkim zelenim mahom in kjer sem mogel čisto udobno in neopazno ležati. In tamkaj sem ležal, ko ste vsi, ti moj dragi Watson in ostali trije zelo sočutno, toda brezuspešno preiskovali okolnosti moje smrti.

"Naposled, ko ste vi vsi prišli do svojih neobhodnih in popolnoma napačnih sklepov, ste odšli proti hotelu in nazaj in jaz sem ostal sam. Mislim, da je sedaj konec vseh nevarnosti zame, vendar mi je zelo neprijetno do gošek pojasnil, da me še vedno čaka marsikako iznenadenje. Zgoraj nad menoj se je utrgala velika skala, drla mimo mene, zadel na stezo ter štrbunknila v prepad. Za trenutek sem si mislil, da je bil to samo nekaj slučaj, ko sem se pa trenutek kasneje ozrl kvikso, sem ugledal proti temnečemu se nebu človeško glavo in še ena skala je priletela in komaj čevljev daleč od moje glave zadel ob rob, kjer sem ležal. Njen pomen je bil seveda očiten. Moriarty ni bil sam. Njegov tovariš — in oni edini pogled mi je povedal, kako nevarni človek je bil njegov tovariš — je stal na straži, ko me je profesor napadel. Iz daljave, ne da bi ga jaz videl, je bil priča smrti svojega prijatelja in moje rešitve. Počakal je name in skušal doseči to, kar se je njegovemu tovarišu ponesrečilo.

"Nisem dolgo razmišljal o tem, Watson. Zopet sem ugledal preko skale oni srditi obraz in vedel sem, da je bil predhodnik druge skale. Zlezel sem dol na stezo. Ne vem, da bi storil to hladnokrvno. Pot navzdol je bila stokrat težja nego plezanje navzgor. Vendar nisem imel časa razmišljati, kajti Videl je, da je pri koncu z njegovo igro in je samo po tem hrepenel, da bi se nad menoj maščeval. Majhna sva se skupno na robu prepada. Jaz sem nekoliko poznal garistu, japonski način rokoborbe, ki mi je že več kakor enkrat zelo koristil. Izvil sem se njegovemu objemu, on pa je s strašnim krikom nekoliko sekund z obema rokama blazno mahal okoli sebe po zraku. Kljub vsemu naporu pa ni mogel ohraniti ravnotežja in padel je v prepad. Precej dolgo sem ga videl padati, gledajoč preko roba brezna za njim. Nato je udaril ob skalo, odletel ter pljusnil v vodo."

Začuden sem poslušal to zgodbo, ki jo je Holmes pripovedoval med pušenjem cigarete.

"Toda sledovi!" sem zaklical. "S svojimi lastnimi očmi sem videl, da sta šla dva po stezi dalje in se nobeden ni vrnil."

To se je takole zgodilo. V onem trenutku, ko je profesor izginil, mi je šinilo v glavo, kako resnično nenavadno srečno priliko mi je naklonila usoda. Znano mi je bilo, da Moriarty ni bil edini človek, ki je prisegel, da me usmrti. Bili so najmanj trije drugi, kojih željo po maščevanju je smrt njihovega voditelja še povečala. Vsi so bili zelo nevarni ljudje. Ako bi bil ves svet prepričan, da sem jaz mrtev, potem bi si ti ljudje marsikaj dovolili, oni bi se boj izpostavili in prej ali slej bi mi bilo mogoče uničiti jih. Tedaj bi prišel čas mojega zopetnega nastopa. Možgani delujejo tako hitro, da mislim, da mi je prišlo vse to na misel, preden je profesor Moriarty dospel do dna Reichenbachskega slapa.

"Nato sem vstal in si natanko ogledal skalo za seboj. V tvojem slikovitem opisu vse zadeve, ki sem ga čital čez nekoliko mesecev, ti trdiš, da je bila stena navpična. To ni dobesedno res. Bilo je nekaj mest, kamor bi se mogel človek upreti z nogo in zgoraj je bil videti nekaj rob. Skala je tako visoka, da je bilo očito, da je nemogoče splezati do vrha. Prav tako pa je bilo nemogoče uporabiti mokro stezo, ne da bi pustil sledove za seboj. Lahko bi bil seveda obrnil čevlje v obratno smer, kakor sem že storil v podobnih slučajih, toda pogled na tri vrste sledov v eni smeri bi gotovo vzbudil sumnjo o prevari. Zategadelj je bilo splošno najbolje, da sem poizkusil splezati. To ni bila prijetna stvar, Watson. Slap je grmel in bobnel pod menoj. Jaz nisem človek, ki si mnogo domišljuje, vendar dam ti svojo besedo, da se mi je zdelo, kakor da slišim Moriartyjev glas iz prepada. Vsaka zgorela stopinja bi bila lahko usodopolna. Več kakor enkrat, ko mi je šop trave ostal v roki ali mi je noga izpodrsnila na mokrih skalnatih robovih, sem mislil, da sem izgubljen. Vendar sem vztrajal in končno dospel do roba, ki je bil porastel z mehkim zelenim mahom in kjer sem mogel čisto udobno in neopazno ležati. In tamkaj sem ležal, ko ste vsi, ti moj dragi Watson in ostali trije zelo sočutno, toda brezuspešno preiskovali okolnosti moje smrti.

"Naposled, ko ste vi vsi prišli do svojih neobhodnih in popolnoma napačnih sklepov, ste odšli proti hotelu in nazaj in jaz sem ostal sam. Mislim, da je sedaj konec vseh nevarnosti zame, vendar mi je zelo neprijetno do gošek pojasnil, da me še vedno čaka marsikako iznenadenje. Zgoraj nad menoj se je utrgala velika skala, drla mimo mene, zadel na stezo ter štrbunknila v prepad. Za trenutek sem si mislil, da je bil to samo nekaj slučaj, ko sem se pa trenutek kasneje ozrl kvikso, sem ugledal proti temnečemu se nebu človeško glavo in še ena skala je priletela in komaj čevljev daleč od moje glave zadel ob rob, kjer sem ležal. Njen pomen je bil seveda očiten. Moriarty ni bil sam. Njegov tovariš — in oni edini pogled mi je povedal, kako nevarni človek je bil njegov tovariš — je stal na straži, ko me je profesor napadel. Iz daljave, ne da bi ga jaz videl, je bil priča smrti svojega prijatelja in moje rešitve. Počakal je name in skušal doseči to, kar se je njegovemu tovarišu ponesrečilo.

"Nisem dolgo razmišljal o tem, Watson. Zopet sem ugledal preko skale oni srditi obraz in vedel sem, da je bil predhodnik druge skale. Zlezel sem dol na stezo. Ne vem, da bi storil to hladnokrvno. Pot navzdol je bila stokrat težja nego plezanje navzgor. Vendar nisem imel časa razmišljati, kajti Videl je, da je pri koncu z njegovo igro in je samo po tem hrepenel, da bi se nad menoj maščeval. Majhna sva se skupno na robu prepada. Jaz sem nekoliko poznal garistu, japonski način rokoborbe, ki mi je že več kakor enkrat zelo koristil. Izvil sem se njegovemu objemu, on pa je s strašnim krikom nekoliko sekund z obema rokama blazno mahal okoli sebe po zraku. Kljub vsemu naporu pa ni mogel ohraniti ravnotežja in padel je v prepad. Precej dolgo sem ga videl padati, gledajoč preko roba brezna za njim. Nato je udaril ob skalo, odletel ter pljusnil v vodo."

Začuden sem poslušal to zgodbo, ki jo je Holmes pripovedoval med pušenjem cigarete.

"Toda sledovi!" sem zaklical. "S svojimi lastnimi očmi sem videl, da sta šla dva po stezi dalje in se nobeden ni vrnil."

To se je takole zgodilo. V onem trenutku, ko je profesor izginil, mi je šinilo v glavo, kako resnično nenavadno srečno priliko mi je naklonila usoda. Znano mi je bilo, da Moriarty ni bil edini človek, ki je prisegel, da me usmrti. Bili so najmanj trije drugi, kojih željo po maščevanju je smrt njihovega voditelja še povečala. Vsi so bili zelo nevarni ljudje. Ako bi bil ves svet prepričan, da sem jaz mrtev, potem bi si ti ljudje marsikaj dovolili, oni bi se boj izpostavili in prej ali slej bi mi bilo mogoče uničiti jih. Tedaj bi prišel čas mojega zopetnega nastopa. Možgani delujejo tako hitro, da mislim, da mi je prišlo vse to na misel, preden je profesor Moriarty dospel do dna Reichenbachskega slapa.

"Nato sem vstal in si natanko ogledal skalo za seboj. V tvojem slikovitem opisu vse zadeve, ki sem ga čital čez nekoliko mesecev, ti trdiš, da je bila stena navpična. To ni dobesedno res. Bilo je nekaj mest, kamor bi se mogel človek upreti z nogo in zgoraj je bil videti nekaj rob. Skala je tako visoka, da je bilo očito, da je nemogoče splezati do vrha. Prav tako pa je bilo nemogoče uporabiti mokro stezo, ne da bi pustil sledove za seboj. Lahko bi bil seveda obrnil čevlje v obratno smer, kakor sem že storil v podobnih slučajih, toda pogled na tri vrste sledov v eni smeri bi gotovo vzbudil sumnjo o prevari. Zategadelj je bilo splošno najbolje, da sem poizkusil splezati. To ni bila prijetna stvar, Watson. Slap je grmel in bobnel pod menoj. Jaz nisem človek, ki si mnogo domišljuje, vendar dam ti svojo besedo, da se mi je zdelo, kakor da slišim Moriartyjev glas iz prepada. Vsaka zgorela stopinja bi bila lahko usodopolna. Več kakor enkrat, ko mi je šop trave ostal v roki ali mi je noga izpodrsnila na mokrih skalnatih robovih, sem mislil, da sem izgubljen. Vendar sem vztrajal in končno dospel do roba, ki je bil porastel z mehkim zelenim mahom in kjer sem mogel čisto udobno in neopazno ležati. In tamkaj sem ležal, ko ste vsi, ti moj dragi Watson in ostali trije zelo sočutno, toda brezuspešno preiskovali okolnosti